Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nº 6 6 FEBRUARI 1960
35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Van de week vond ik een briefje op mijn bureau, waarop stond: To the editor of the greatest Dutch youthpaper, Amsterdam, Holland. Dit is Engels en betekent: Aan de redacteur van het grootste Nederlandse Jeugdblad.
Het briefje kwam van een meisje uit Zweden en de postbode hoefde er echt niet zo lang over na te denken om te weten waar het naar toe moest. Met grote letters had hij er op gezet DONALD DUCK en zo was het op mijn bureau gekomen. Vinden jullie dat niet leuk? Het is echt wel een reden om een beetje trots te zijn op ons Vrolijk Weekblad!
Maar ook uit België en Nederland komen er soms brieven binnen, waarop als adres alleen staat. Aan Oom Donald, Amsterdam, of: Aan Donald Duck, Antwerpen. Die brieven komen dan meestal wel op mijn bureau terecht, maar denk er om, het is altijd verstandiger het volledige adres te vermelden.
Het kan best wel 'ns gebeuren dat een postbode ze in handen krijgt, die nog nooit van Donald Duck, en zéker niet van Oom Donald gehoord heeft.... en dan komen ze bij de onbestelbare brieven te liggen op het postkantoor! Ik kan ze niet beantwoorden en jullie dan maar denken: „Hè, die Oom Donald toch! Nu heb ik een brief geschreven en krijg geen antwoord!" Zullen we ons dus netjes aan de regels houden, jongens en meisjes, en op iedere brief, die we versturen een duidelijk en volledig adres zetten? Dan is iedereen tevreden: de postbode, omdat hij dan niet hoeft te zoeken voor wie de brief bestemd zou kunnen zijn.... Ik, omdat ik dan al jullie brieven krijg, en op tijd!.... en jullie, omdat je dán in ieder geval een antwoordje van me krijgt!

OOM DONALD

PRIJZEN:

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 28,—; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck" vulpotlood.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 51:
1e prijs: Ton Leurink, **Olst.**
2e prijs: Theo de Jongh, **Den Haag.**
3e t/m 12e prijs: T. J. Buwalda, **Wilp**; Willy Vlaar, **Zwaag**; Jo Kusders, **Hoensbroek**; J. Tuntelen, **Lobith-Tolkamer**; J. Draalsma, **Creil**; L. Dingjon, **Scheveningen**; Rudi Kranendonk, **IJsselmonde**; Ludzer v. d. Hoven, **Amsterdam**; Martien Hoevenaars, **Dongen**; Ans Stekelenburg, **Wilnis.**
13e t/m 22e prijs: Corrie van Schaik, **Weesperkarspel**; E. Majoor, **Soesterberg**; Arie-Dirk Schaap, **Raamsdonksveer**; Cor Blokzijl, **Badhoevedorp**; Eddy Scheffer, **Borne**; H. A. Leber, **Aalsmeer**; Jean-Pierre Verbeek, **Brussel 7 (Blg.)**; P. Weymans, **Goes**: Jan Janssen, **Stampersgat**; H. Grasselier, **Rotterdam.**
De oplossing van de prijsvraag in nummer 4 luidt: **GEDANE ZAKEN NEMEN GEEN KEER.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 6

Van links naar rechts invullen: 1. vlug; 2. tiende deel van een dubbeltje; 3. hoofddeksel; 4. iets dat overblijft; 5. ijs geworden neerslag; 6. tegenovergestelde van weinig; 7. dier waarvan de rug met stekels is bedekt; 8. vogelwoning.

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan lees je in de eerste rij hokjes van boven naar beneden de naam van iets, wat je op school leert. Schrijf die naam op een briefkaart en stuur deze vóór 11 februari als je in Nederland woont aan: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont aan: „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19.
Vergeet niet duidelijk op de kaart je naam en adres te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „oplossing 6". Veel succes, allemaal!

OOM DONALDS BRIEVEN-BUS

Zijn er nog jongens en meisjes in Nederland of in België, die mij nog nooit een brief geschreven hebben? Laten ze het dan eens gauw gaan doen! Mijn adres is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam, en — voor de vrienden en vriendinnen in België — „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Linksboven in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres.

ROELOF SJOERD BRUINSMA MAKKUM. Wat een enorm lange brief heb je mij geschreven, Roelof! Ik vind het reuze leuk dat ik nu ook iets weet over het te water laten van een schip, zoals dat in Makkum gebeurt. Maar ik betwijfel of ik het ooit kan komen zien... het ligt nogal een eind uit de buurt!

JOKE NIJVELD, MEPPEL. Ik vind de twee tekeningen, die je me stuurde, erg aardig en zo heerlijk zomers! Als je de prijsvraag eens niet helemaal op kunt lossen, moet je je niet laten ontmoedigen, hoor! Doorzetten, dan lukt het je vast wel!

PIETJE EN WIMMIE VERHAGEN, ALMKERK. Bedankt voor jullie brief, jongens! Heb jij hem geschreven, Pietje? Nou, dan heb je vast wel minstens een 8 voor schrijven op school! Hoor ik nog eens wat van jullie? Ik reken er op!

ARJA BOON, BUREN. Met Hiawatha gaat het uitstekend, Arja! Hij vroeg me of ik jou de hartelijke groeten wilde doen en zei: „U dit niet vergeten mogen, Oom Donald, want alle meisjes en jongens, die mij groeten geven, dat zijn mijn speciale vrienden en vriendinnetjes zijn!"

MARCEL DEN OUDE, GENT. Alvast van harte gefeliciteerd met je verjaardag, Marcel! Ik ben benieuwd wat je allemaal voor cadeautjes krijgt! Maar dat schrijf je me nog wel, hè? Een plezierige dag toegewenst door iedereen uit Duckstad!

WALT DISNEYS

DONALD DUCK

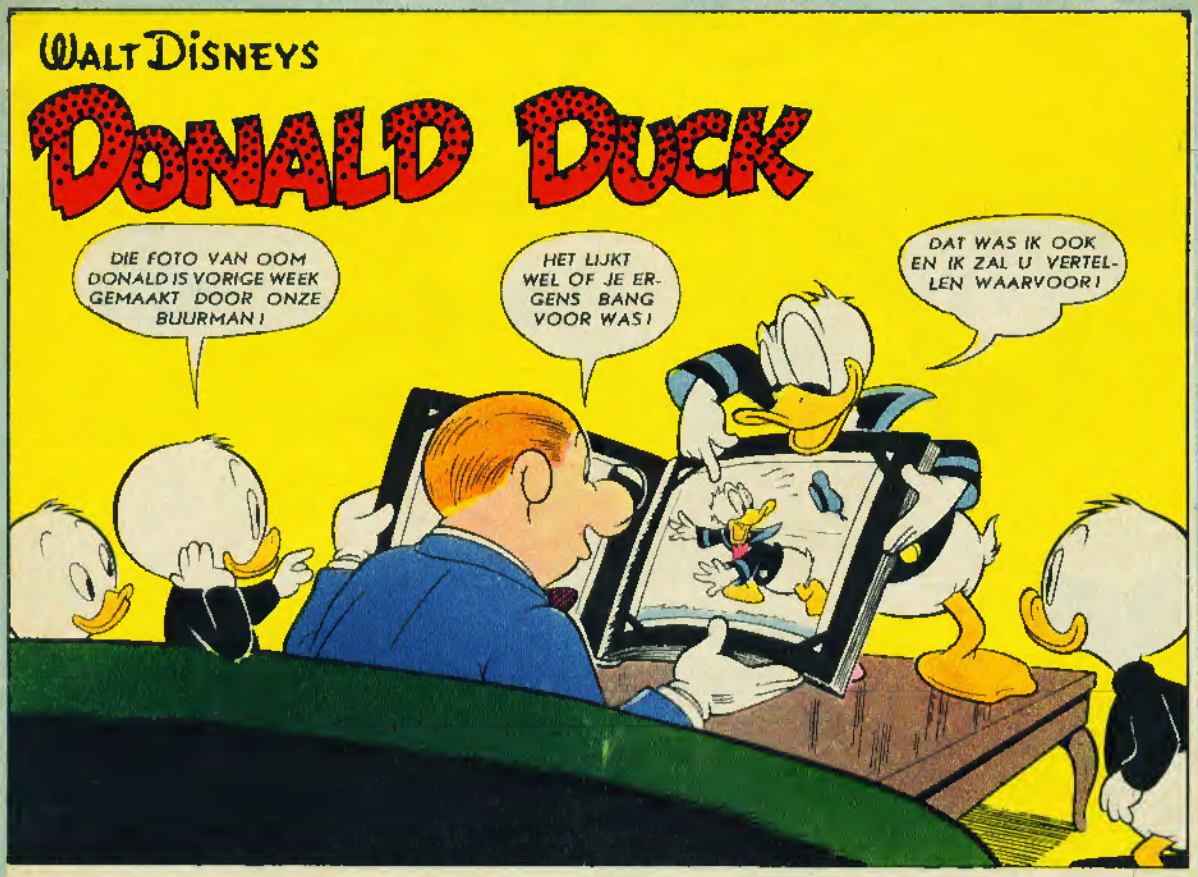

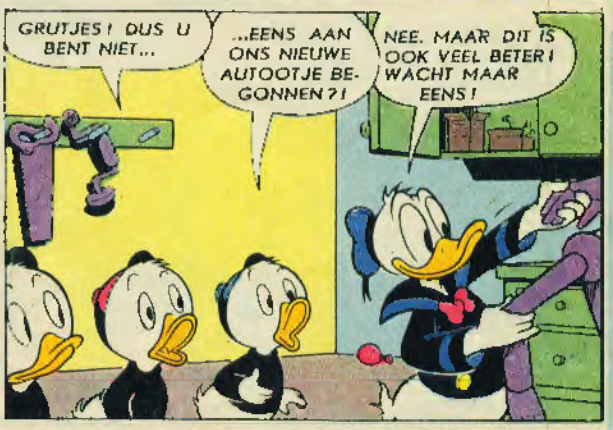

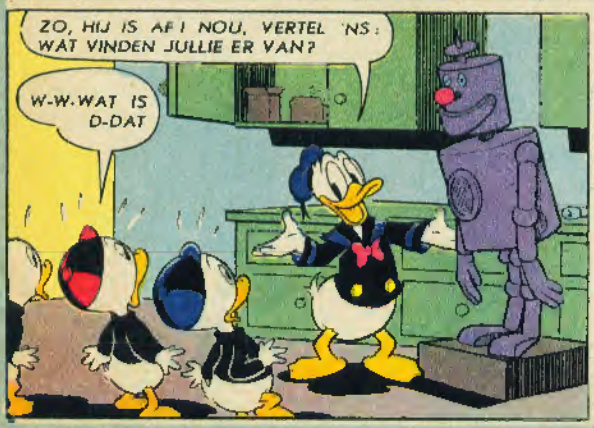

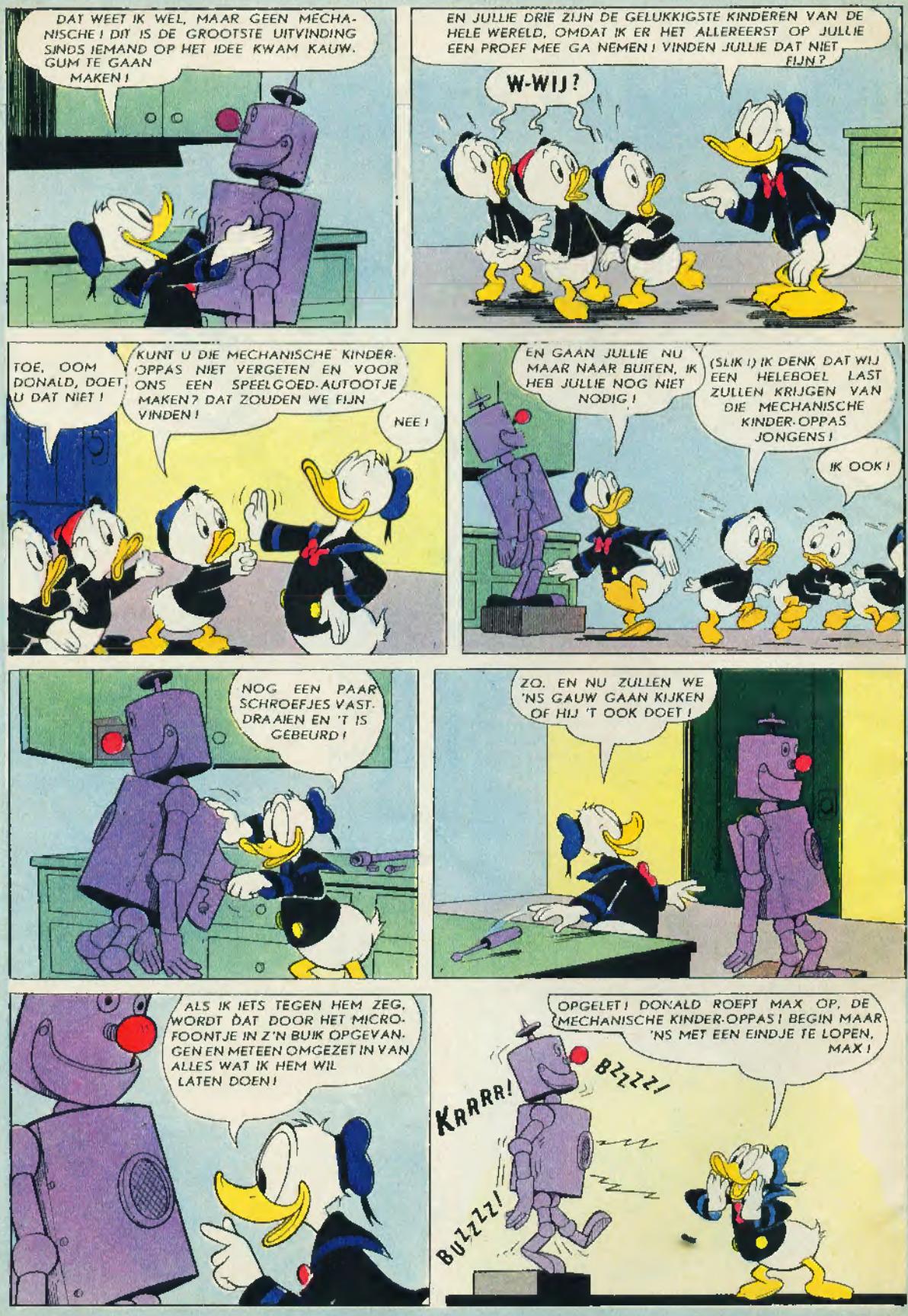
DAT WEET IK WEL, MAAR GEEN MECHANISCHE! DIT IS DE GROOTSTE UITVINDING SINDS IEMAND OP HET IDEE KWAM KAUWGUM TE GAAN MAKEN!
EN JULLIE DRIE ZIJN DE GELUKKIGSTE KINDEREN VAN DE HELE WERELD, OMDAT IK ER HET ALLEREERST OP JULLIE EEN PROEF MEE GA NEMEN! VINDEN JULLIE DAT NIET FIJN?
W-WIJ?
TOE, OOM DONALD, DOET U DAT NIET!
KUNT U DIE MECHANISCHE KINDEROPPAS NIET VERGETEN EN VOOR ONS EEN SPEELGOED-AUTOOTJE MAKEN? DAT ZOUDEN WE FIJN VINDEN!
NEE!
EN GAAN JULLIE NU MAAR NAAR BUITEN, IK HEB JULLIE NOG NIET NODIG!
(SLIK!) IK DENK DAT WIJ EEN HELEBOEL LAST ZULLEN KRIJGEN VAN DIE MECHANISCHE KINDER-OPPAS JONGENS!
IK OOK!
NOG EEN PAAR SCHROEFJES VAST-DRAAIEN EN 'T IS GEBEURD!
ZO. EN NU ZULLEN WE 'NS GAUW GAAN KIJKEN OF HIJ 'T OOK DOET!
ALS IK IETS TEGEN HEM ZEG, WORDT DAT DOOR HET MICROFOONTJE IN Z'N BUIK OPGEVANGEN EN METEEN OMGEZET IN VAN ALLES WAT IK HEM WIL LATEN DOEN!
OPGELET! DONALD ROEPT MAX OP, DE MECHANISCHE KINDER-OPPAS! BEGIN MAAR 'NS MET EEN EINDJE TE LOPEN, MAX!
KRRRR!
BZZZZ!
BUZZZZ!

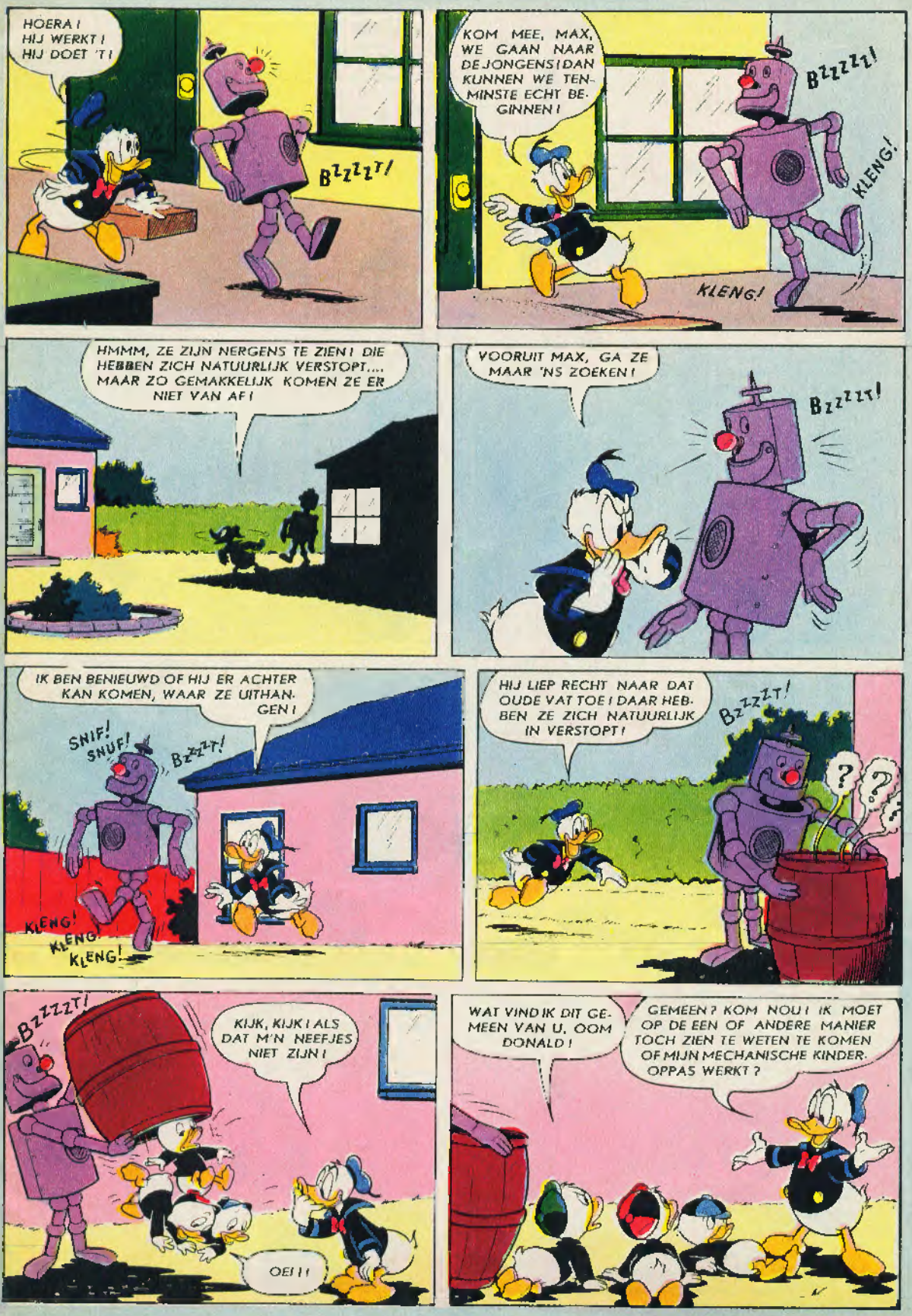
HOERA! HIJ WERKT! HIJ DOET 'T!
BZZZZT!
KOM MEE, MAX, WE GAAN NAAR DE JONGENS! DAN KUNNEN WE TEN-MINSTE ECHT BE-GINNEN!
BZZZZT!
KLENG!
KLENG!
HMMM, ZE ZIJN NERGENS TE ZIEN! DIE HEBBEN ZICH NATUURLIJK VERSTOPT.... MAAR ZO GEMAKKELIJK KOMEN ZE ER NIET VAN AF!
VOORUIT MAX, GA ZE MAAR 'NS ZOEKEN!
BZZZZT!
IK BEN BENIEUWD OF HIJ ER ACHTER KAN KOMEN, WAAR ZE UITHAN-GEN!
SNIF! SNUF!
BZZZT!
KLENG! KLENG! KLENG!
HIJ LIEP RECHT NAAR DAT OUDE VAT TOE! DAAR HEB-BEN ZE ZICH NATUURLIJK IN VERSTOPT!
BZZZZT!
?
?
BZZZZT!
KIJK, KIJK! ALS DAT M'N NEEFJES NIET ZIJN!
OEI!!
WAT VIND IK DIT GE-MEEN VAN U, OOM DONALD!
GEMEEN? KOM NOU! IK MOET OP DE EEN OF ANDERE MANIER TOCH ZIEN TE WETEN TE KOMEN OF MIJN MECHANISCHE KINDER-OPPAS WERKT?

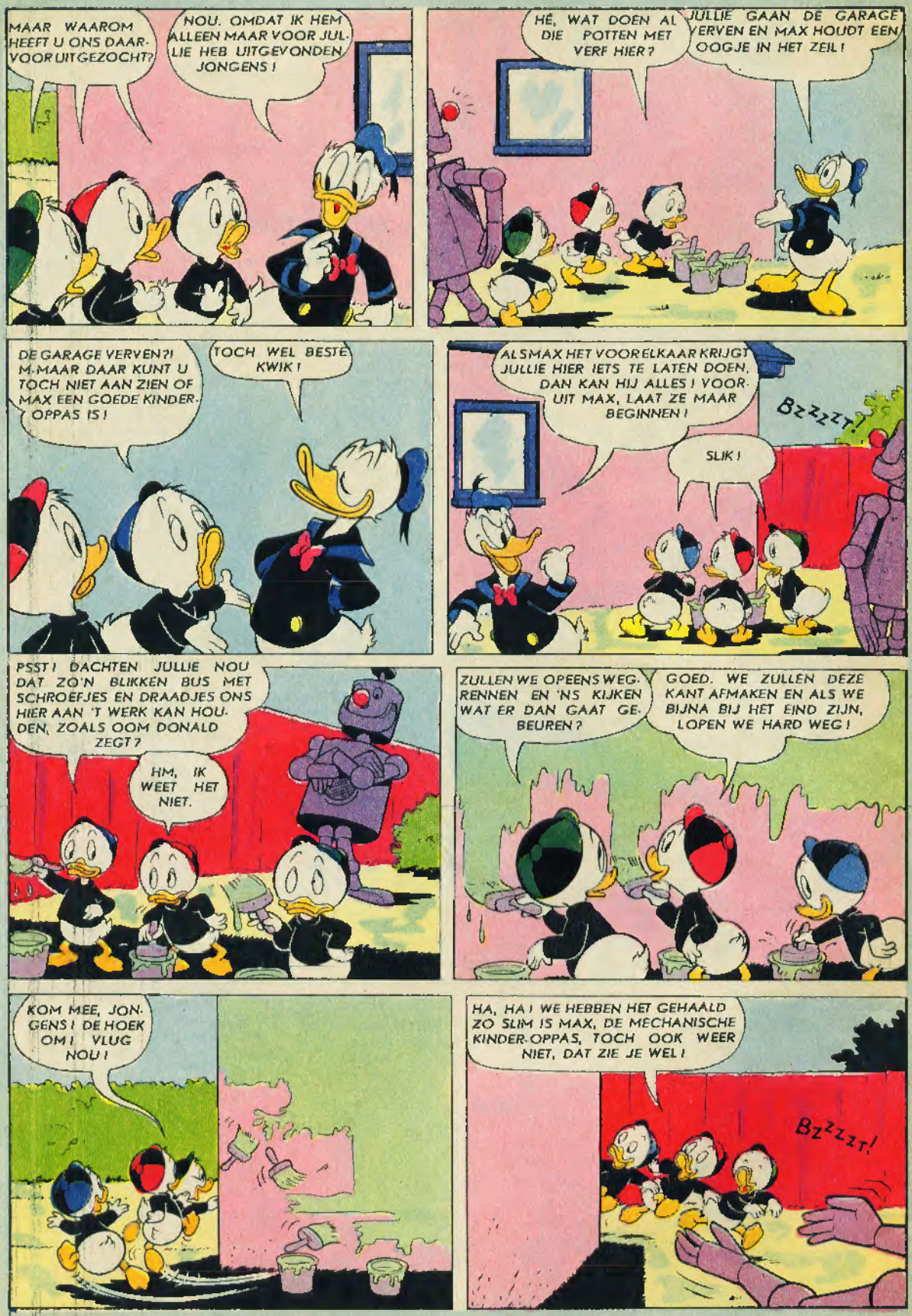
MAAR WAAROM HEEFT U ONS DAAR-VOOR UITGEZOCHT?
NOU, OMDAT IK HEM ALLEEN MAAR VOOR JULLIE HEB UITGEVONDEN JONGENS!
HÉ, WAT DOEN AL DIE POTTEN MET VERF HIER?
JULLIE GAAN DE GARAGE VERVEN EN MAX HOUDT EEN OOGJE IN HET ZEIL!
DE GARAGE VERVEN?! M-MAAR DAAR KUNT U TOCH NIET AAN ZIEN OF MAX EEN GOEDE KINDER-OPPAS IS!
TOCH WEL BESTE KWIK!
ALS MAX HET VOOR ELKAAR KRIJGT JULLIE HIER IETS TE LATEN DOEN, DAN KAN HIJ ALLES! VOORUIT MAX, LAAT ZE MAAR BEGINNEN!
BZZZZT!
SLIK!
PSST! DACHTEN JULLIE NOU DAT ZO'N BLIKKEN BUS MET SCHROEFJES EN DRAADJES ONS HIER AAN 'T WERK KAN HOUDEN, ZOALS OOM DONALD ZEGT?
HM, IK WEET HET NIET.
ZULLEN WE OPEENS WEGRENNEN EN 'NS KIJKEN WAT ER DAN GAAT GEBEUREN?
GOED. WE ZULLEN DEZE KANT AFMAKEN EN ALS WE BIJNA BIJ HET EIND ZIJN, LOPEN WE HARD WEG!
KOM MEE, JONGENS! DE HOEK OM! VLUG NOU!
HA, HA! WE HEBBEN HET GEHAALD ZO SLIM IS MAX, DE MECHANISCHE KINDER-OPPAS, TOCH OOK WEER NIET, DAT ZIE JE WEL!
BZZZZT!

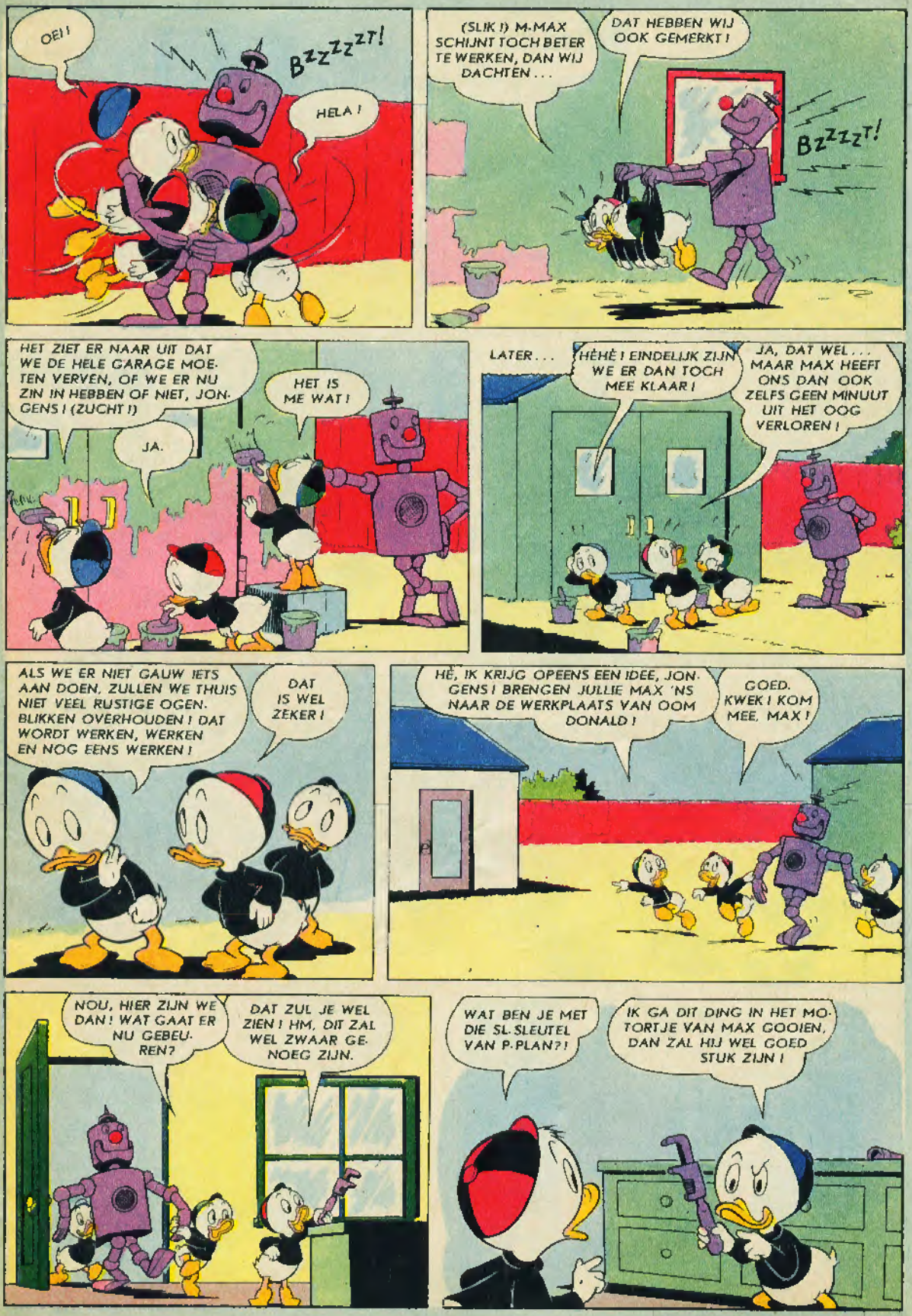
OEI!
BZZZZZT!
HELA!
(SLIK!) M-MAX SCHIJNT TOCH BETER TE WERKEN, DAN WIJ DACHTEN...
DAT HEBBEN WIJ OOK GEMERKT!
BZZZZT!
HET ZIET ER NAAR UIT DAT WE DE HELE GARAGE MOETEN VERVEN, OF WE ER NU ZIN IN HEBBEN OF NIET, JONGENS! (ZUCHT!)
JA.
HET IS ME WAT!
LATER...
HÈHÈ! EINDELIJK ZIJN WE ER DAN TOCH MEE KLAAR!
JA, DAT WEL... MAAR MAX HEEFT ONS DAN OOK ZELFS GEEN MINUUT UIT HET OOG VERLOREN!
ALS WE ER NIET GAUW IETS AAN DOEN, ZULLEN WE THUIS NIET VEEL RUSTIGE OGEN-BLIKKEN OVERHOUDEN! DAT WORDT WERKEN, WERKEN EN NOG EENS WERKEN!
DAT IS WEL ZEKER!
HÈ, IK KRIJG OPEENS EEN IDEE, JONGENS! BRENGEN JULLIE MAX 'NS NAAR DE WERKPLAATS VAN OOM DONALD!
GOED. KWEK! KOM MEE, MAX!
NOU, HIER ZIJN WE DAN! WAT GAAT ER NU GEBEUREN?
DAT ZUL JE WEL ZIEN! HM, DIT ZAL WEL ZWAAR GENOEG ZIJN.
WAT BEN JE MET DIE SL-SLEUTEL VAN P-PLAN?!
IK GA DIT DING IN HET MOTORTJE VAN MAX GOOIEN, DAN ZAL HIJ WEL GOED STUK ZIJN!

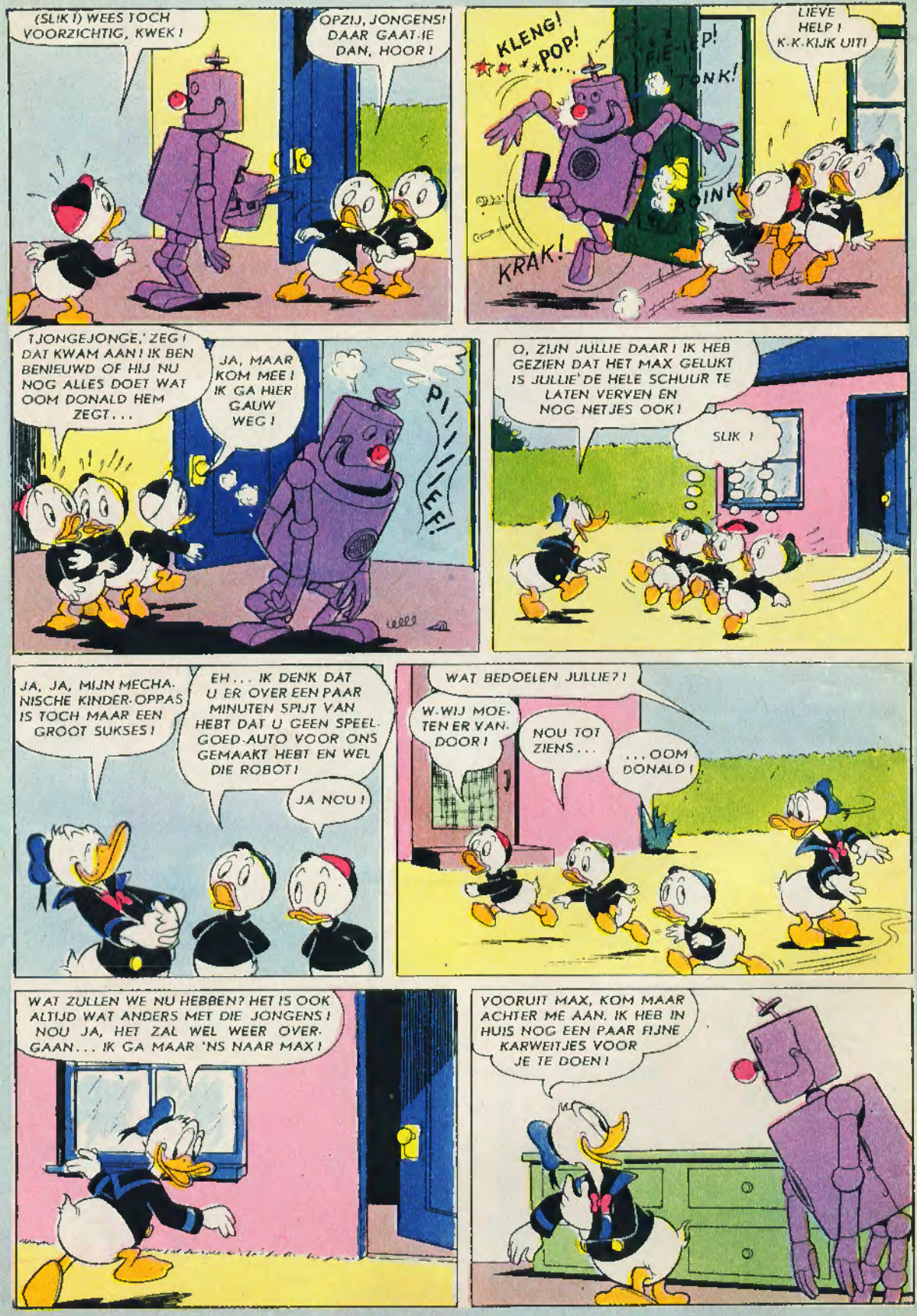
(SLIK!) WEES TOCH VOORZICHTIG, KWEK!
OPZIJ, JONGENS! DAAR GAAT-IE DAN, HOOR!
KLENG!
POP!
TONK!
BOINK!
KRAK!
LIEVE HELP! K-K-KIJK UIT!
TJONGEJONGE,' ZEG! DAT KWAM AAN! IK BEN BENIEUWD OF HIJ NU NOG ALLES DOET WAT OOM DONALD HEM ZEGT...
JA, MAAR KOM MEE! IK GA HIER GAUW WEG!
PIIIIEF!
O, ZIJN JULLIE DAAR! IK HEB GEZIEN DAT HET MAX GELUKT IS JULLIE' DE HELE SCHUUR TE LATEN VERVEN EN NOG NETJES OOK!
SLIK!
JA, JA, MIJN MECHANISCHE KINDER-OPPAS IS TOCH MAAR EEN GROOT SUKSES!
EH... IK DENK DAT U ER OVER EEN PAAR MINUTEN SPIJT VAN HEBT DAT U GEEN SPEELGOED-AUTO VOOR ONS GEMAAKT HEBT EN WEL DIE ROBOT!
JA NOU!
WAT BEDOELEN JULLIE?!
W-WIJ MOETEN ER VANDOOR!
NOU TOT ZIENS...
...OOM DONALD!
WAT ZULLEN WE NU HEBBEN? HET IS OOK ALTIJD WAT ANDERS MET DIE JONGENS! NOU JA, HET ZAL WEL WEER OVERGAAN... IK GA MAAR 'NS NAAR MAX!
VOORUIT MAX, KOM MAAR ACHTER ME AAN. IK HEB IN HUIS NOG EEN PAAR FIJNE KARWEITJES VOOR JE TE DOEN!

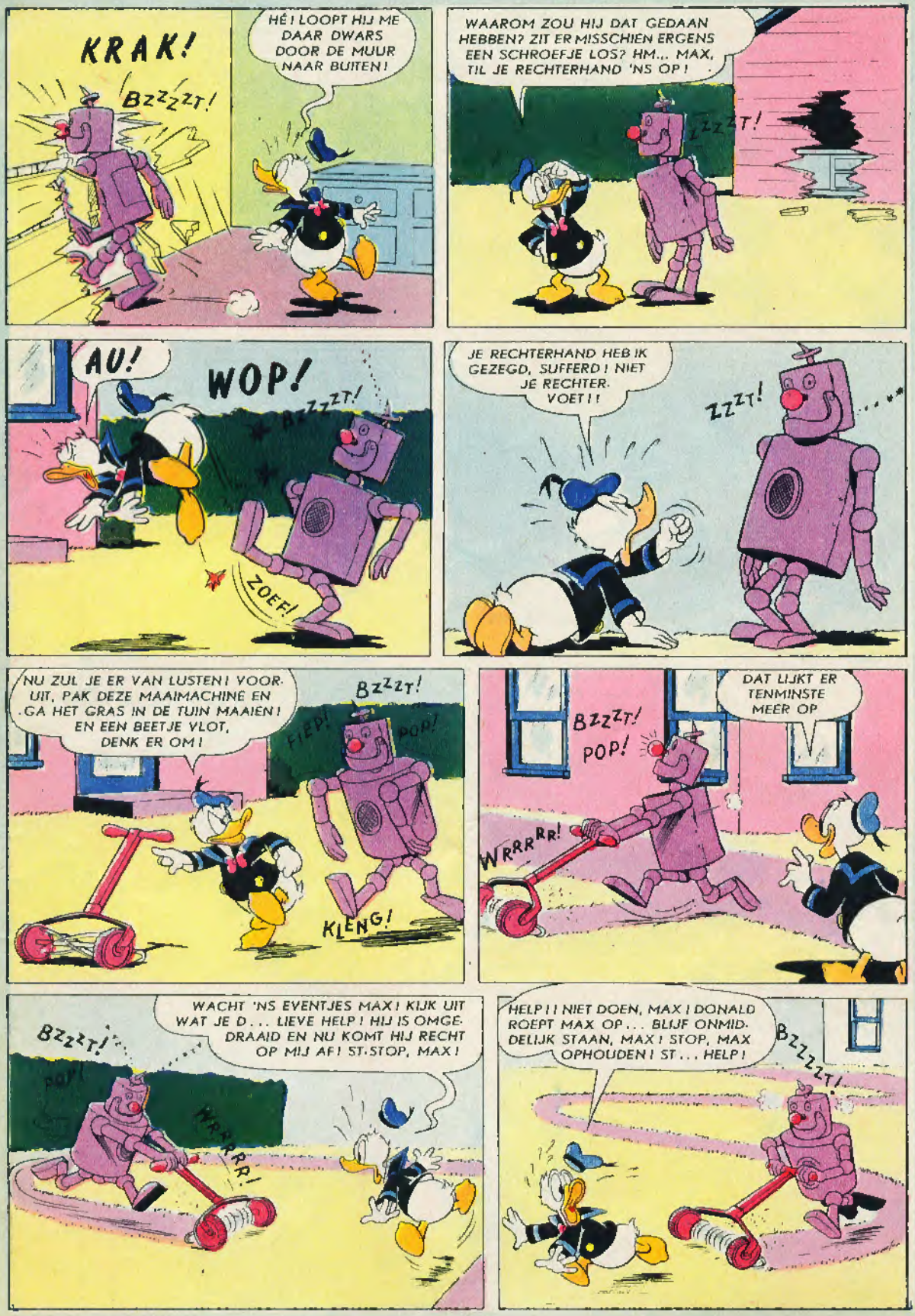
KRAK!
BZZZZT!
HÉ! LOOPT HIJ ME DAAR DWARS DOOR DE MUUR NAAR BUITEN!
WAAROM ZOU HIJ DAT GEDAAN HEBBEN? ZIT ER MISSCHIEN ERGENS EEN SCHROEFJE LOS? HM... MAX, TIL JE RECHTERHAND 'NS OP!
ZZZZT!
AU!
WOP!
BZZZT!
ZOEF!
JE RECHTERHAND HEB IK GEZEGD, SUFFERD! NIET JE RECHTER-VOET!!
ZZZT!
NU ZUL JE ER VAN LUSTEN! VOORUIT, PAK DEZE MAAIMACHINE EN GA HET GRAS IN DE TUIN MAAIEN! EN EEN BEETJE VLOT, DENK ER OM!
BZZZT!
FIEP!
POP!
KLENG!
BZZZT!
POP!
WRRRRR!
DAT LIJKT ER TENMINSTE MEER OP
BZZZT!
POP!
WRRRRR!
WACHT 'NS EVENTJES MAX! KIJK UIT WAT JE D... LIEVE HELP! HIJ IS OMGEDRAAID EN NU KOMT HIJ RECHT OP MIJ AF! ST-STOP, MAX!
HELP!! NIET DOEN, MAX! DONALD ROEPT MAX OP... BLIJF ONMIDDELIJK STAAN, MAX! STOP, MAX OPHOUDEN! ST... HELP!
BZZZZT!

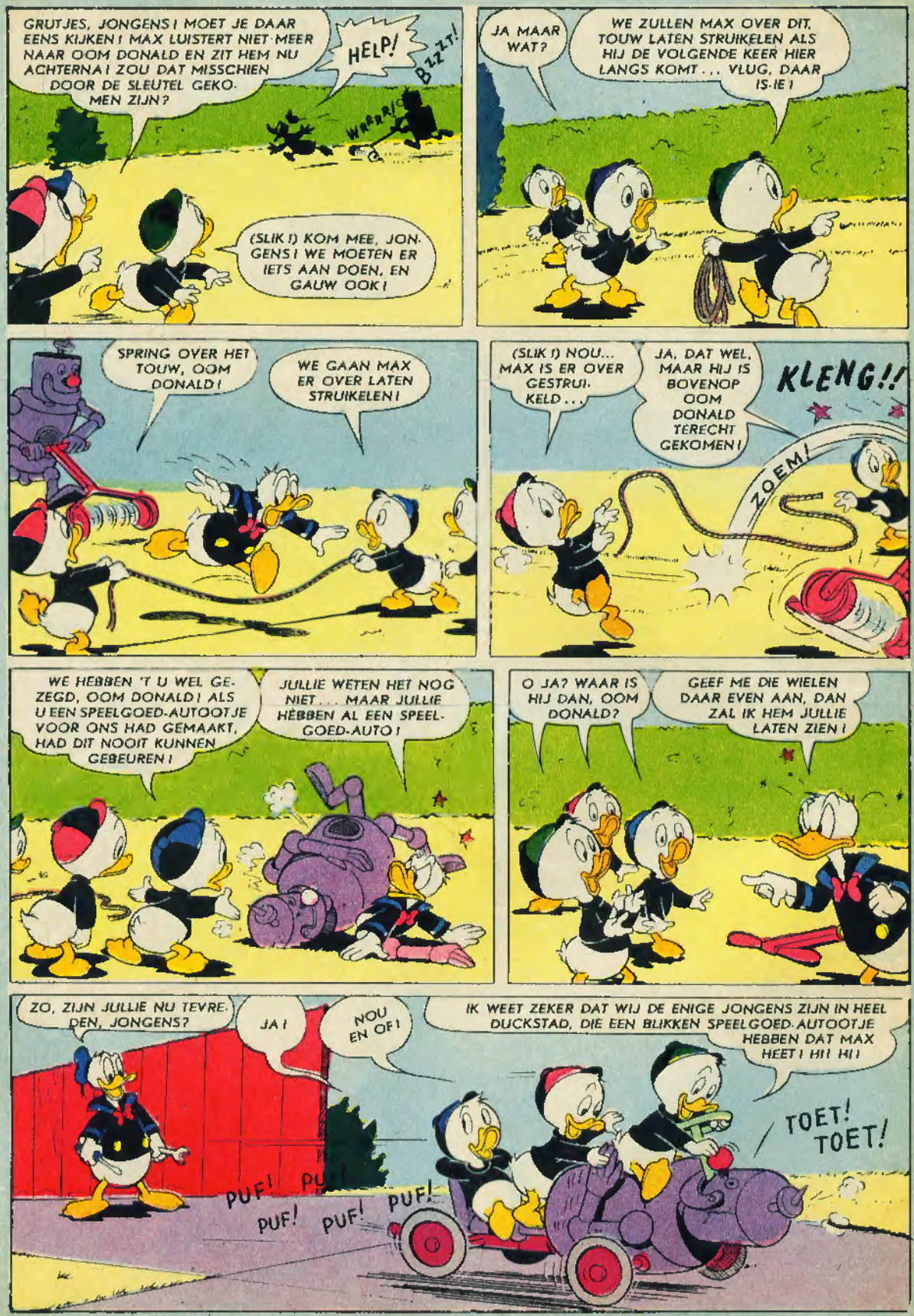
GRUTJES, JONGENS! MOET JE DAAR EENS KIJKEN! MAX LUISTERT NIET MEER NAAR OOM DONALD EN ZIT HEM NU ACHTERNA! ZOU DAT MISSCHIEN DOOR DE SLEUTEL GEKOMEN ZIJN?
HELP!
BZZT!
WRRR!
(SLIK!) KOM MEE, JONGENS! WE MOETEN ER IETS AAN DOEN, EN GAUW OOK!
JA MAAR WAT?
WE ZULLEN MAX OVER DIT TOUW LATEN STRUIKELEN ALS HIJ DE VOLGENDE KEER HIER LANGS KOMT... VLUG, DAAR IS-IE!
SPRING OVER HET TOUW, OOM DONALD!
WE GAAN MAX ER OVER LATEN STRUIKELEN!
(SLIK!) NOU... MAX IS ER OVER GESTRUIKELD...
JA, DAT WEL, MAAR HIJ IS BOVENOP OOM DONALD TERECHT GEKOMEN!
KLENG!!
ZOEM!
WE HEBBEN 'T U WEL GEZEGD, OOM DONALD! ALS U EEN SPEELGOED-AUTOOTJE VOOR ONS HAD GEMAAKT, HAD DIT NOOIT KUNNEN GEBEUREN!
JULLIE WETEN HET NOG NIET... MAAR JULLIE HEBBEN AL EEN SPEELGOED-AUTO!
O JA? WAAR IS HIJ DAN, OOM DONALD?
GEEF ME DIE WIELEN DAAR EVEN AAN, DAN ZAL IK HEM JULLIE LATEN ZIEN!
ZO, ZIJN JULLIE NU TEVREDEN, JONGENS?
JA!
NOU EN OF!
IK WEET ZEKER DAT WIJ DE ENIGE JONGENS ZIJN IN HEEL DUCKSTAD, DIE EEN BLIKKEN SPEELGOED-AUTOOTJE HEBBEN DAT MAX HEET! HI! HI!
TOET! TOET!
PUF! PUF! PUF! PUF! PUF!

WALT DISNEY'S
PLUTO
VERHUIZINGEN
O, WAT LEUK, WE KRIJGEN NIEUWE BUREN! KOM, DAN GAAN WE KIJKEN!
DENK EROM, PLUTO, DAT JE JE NETJES GEDRAAGT! DIE MENSEN MOETEN EEN GOEDE INDRUK KRIJGEN!
WAF-WAF!
JE MAG NERGENS AANKOMEN, HOOR PLUTO! GEEN STOUTIGHEDEN!
DE VERHUISMANNEN ZIJN ZEKER EVEN EEN KOPJE KOFFIE GAAN DRINKEN EN KOMEN DIE SPULLEN STRAKS HALEN!
SWEP!
AUOE!
HEIHO! AHOY! ALLE HENS AAN DEK! LOS HET ANKER! HIJS DE ZEILEN! JOEHOE! VUUR AAN BAKBOORD! OPEN DE LUIKEN! AHOY!
GOEIE GRUTJES! EEN PAPEGAAI. DAT WORDT WAT!
GRRMPF!
SKRIEK!
AF, PLUTO! KOM HIER
NIET DOEN!
SKRIEK! STORM OP KOMST! REEF DE ZEILEN! SLUIT DE LUIKEN!
HELP! DAAR GAAT MIJN PAPEGAAI! LOEKIE, KOM TERUG! GAUW!
AF, PLUTO!
O, AKELIG BEEST DAT JE BENT! JIJ HEBT M'N LIEVE LOEKIE AAN 'T SCHRIKKEN GEMAAKT EN NU ZIE IK HEM NOOIT MEER TERUG!

HET WAS NIET PLUTO'S BEDOELING OM UW PAPEGAAI TE LATEN ONTSNAPPEN, MEVROUW!
WE ZULLEM HEM VOOR U VANGEN EN HEM TERUG BRENGEN, HEUS WAAR!
O, HIJ IS WEG! HIJ IS VOORGOED VERDWENEN!

HET IS ALLEMAAL DE SCHULD VAN DIE NARE HOND VAN DE BUREN!
WAT VERVELEND IS DAT NOU! EN WE WILDEN JUIST...
...EEN GOEDE INDRUK MAKEN! DAT IS MOOI MISLUKT!

WE MOETEN DIE PAPEGAAI ZO GAUW MOGELIJK ZIEN TE VANGEN, UK! KOM MEE!
EN WE DOEN HET ALLEEN, PLUTO! BLIJF JIJ ASJEBLIEFT UIT DE BUURT. GA MAAR NAAR HUIS!
SLIK!

ARME PLUTO! HOE KON HIJ OOK VERWACHTEN DAT DIE PRATENDE STAARTENBIJTER UIT Z'N KOOI ZOU ONTSNAPPEN? DIT WAS TOCH OOK GEEN MANIER OM KENNIS TE MAKEN? NATUURLIJK KRIJGT HIJ WEER DE SCHULD!

O, KIJK! DAAR GAAT DE REKEL!
SKRIEK! LICHT HET ANKER! KAP DE TOUWEN! SPOEL HET BUISWATER! ALLE HENS AAN DEK! AHOY! AHOY!
!

ALS PLUTO HET NU KAN KLAARSPELEN OM HEM TE VANGEN DAN IS ALLES WEER IN ORDE EN DAN IS IEDEREEN WEER GOEDE MAATJES MET HEM! VOORZICHTIG AAN...
GOOI LOS DIE TROS EN ZET VAART ACHTER DIE SCHUIT...
WAT?

JOEHOE! STOUTE JONGEN!
KNAUW!

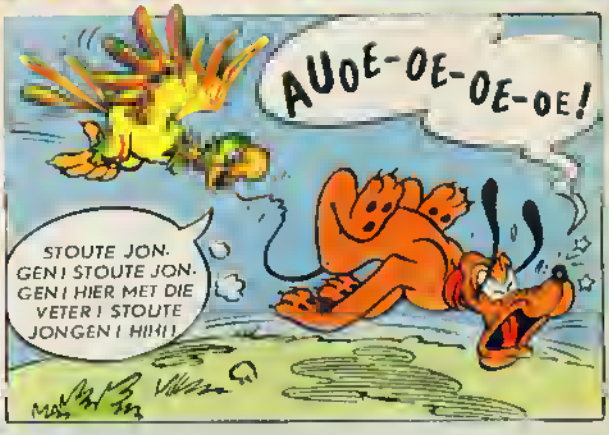
AUOE-OE-OE-OE!
STOUTE JONGEN! STOUTE JONGEN! HIER MET DIE VETER! STOUTE JONGEN! HIHI!

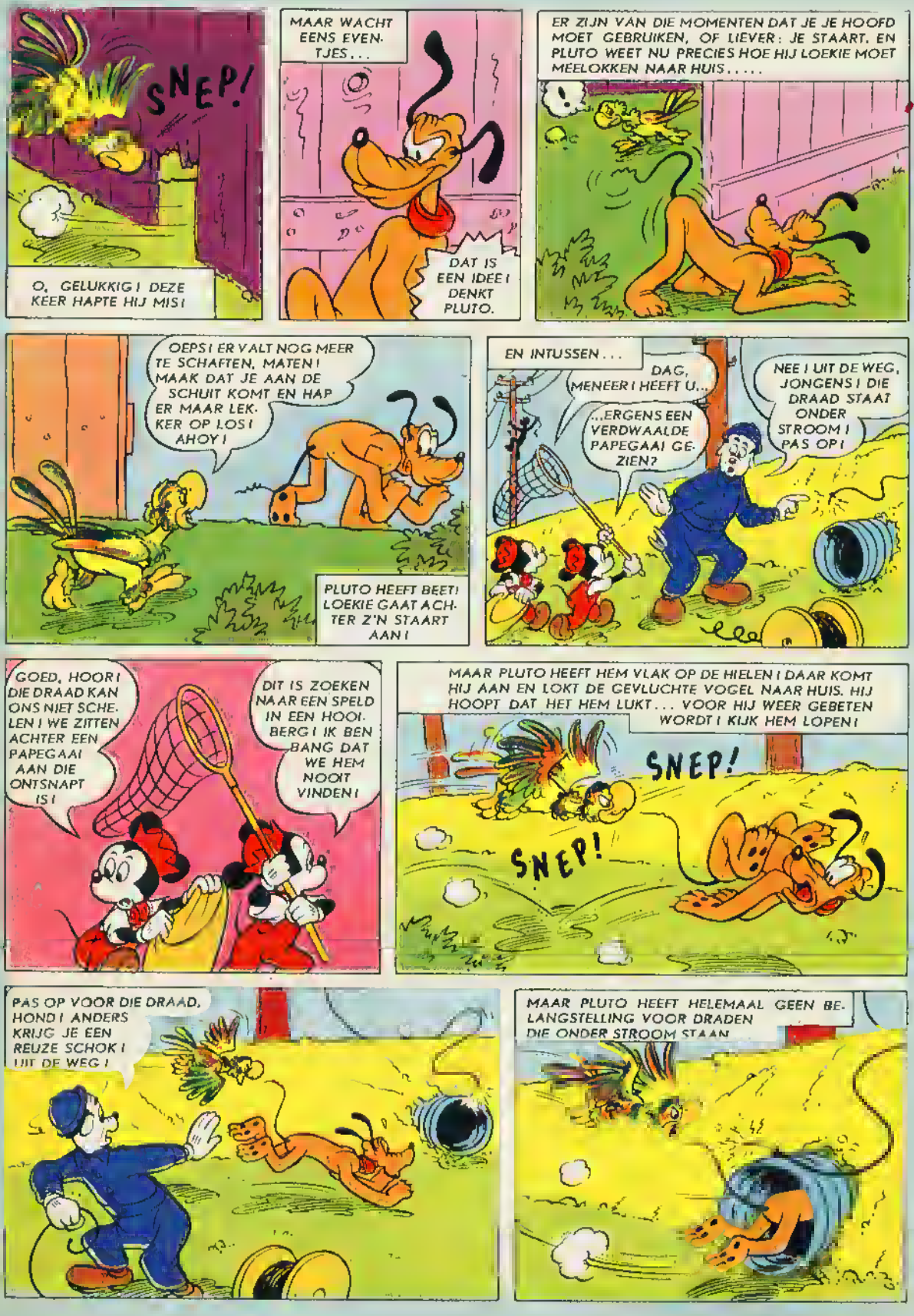
SNEP!
O, GELUKKIG! DEZE KEER HAPTE HIJ MIS!
MAAR WACHT EENS EVEN. TJES...
DAT IS EEN IDEE! DENKT PLUTO.
ER ZIJN VAN DIE MOMENTEN DAT JE JE HOOFD MOET GEBRUIKEN, OF LIEVER: JE STAART. EN PLUTO WEET NU PRECIES HOE HIJ LOEKIE MOET MEELOKKEN NAAR HUIS.....
OEPS! ER VALT NOG MEER TE SCHAFTEN, MATEN! MAAK DAT JE AAN DE SCHUIT KOMT EN HAP ER MAAR LEKKER OP LOS! AHOY!
PLUTO HEEFT BEET! LOEKIE GAAT ACHTER Z'N STAART AAN!
EN INTUSSEN...
DAG, MENEER! HEEFT U...
...ERGENS EEN VERDWAALDE PAPEGAAI GEZIEN?
NEE! UIT DE WEG, JONGENS! DIE DRAAD STAAT ONDER STROOM! PAS OP!
GOED, HOOR! DIE DRAAD KAN ONS NIET SCHELEN! WE ZITTEN ACHTER EEN PAPEGAAI AAN DIE ONTSNAPT IS!
DIT IS ZOEKEN NAAR EEN SPELD IN EEN HOOIBERG! IK BEN BANG DAT WE HEM NOOIT VINDEN!
MAAR PLUTO HEEFT HEM VLAK OP DE HIELEN! DAAR KOMT HIJ AAN EN LOKT DE GEVLUCHTE VOGEL NAAR HUIS. HIJ HOOPT DAT HET HEM LUKT... VOOR HIJ WEER GEBETEN WORDT! KIJK HEM LOPEN!
SNEP!
SNEP!
PAS OP VOOR DIE DRAAD, HOND! ANDERS KRIJG JE EEN REUZE SCHOK! UIT DE WEG!
MAAR PLUTO HEEFT HELEMAAL GEEN BELANGSTELLING VOOR DRADEN DIE ONDER STROOM STAAN

. . . ALS EEN BIJTGRAGE PAPEGAAI HEM NAZIT!
SNEP!
OEI! JE HEBT DE VERKEER. DE STAART TE PAKKEN, LOEKIE!
KNETTER!
KNETTER!
KNETTER!
KNETTER!
KNETTER!
MAAR DAT HEEFT HET ARME DIER AL LANG ONTDEKT! O, O, WAT EEN NARIGHEID!
ALLEMENSEN! HOE IS HET MET DIE PAPEGAAI? HEEFT IE DE SCHOK OVERLEEFD?
HET IS NOG GOED AFGELOPEN. HIJ HEEFT FLINK WAT VEREN VERLOREN EN ZAL VOORLOPIG NIET KUNNEN VLIEGEN, VREES IK!
ZO, ZO, NIET KUNNEN VLIEGEN, HÈ?
WAF! WAF!
SKRIEK! Z.ZO . . . ZO IS 'T, MAAT!
GRRRRR!
AHOY! IK KOM ME MELDEN VOOR DE DIENST! TOT UW ORDERS! AHOY!
KIJK EENS, MEVROUW, PLUTO BRENGT UW PAPEGAAI TERUG, IS DAT NIET BRAAF?
HIJ IS ZO MAK ALS WAT EN HIJ LOOPT! E HEBBEN HEM VOOR 'T OPPAKKEN!
M'N LOEKIE! HEERLIJK!
WE BEGRIJPEN ER NIETS VAN, PLUTO!
HOE HEB JE DAT TOCH KLAARGESPEELD?
JA, HOE? OP DIE VRAAG ZOU PLUTO ZELF OOK GRAAG EEN ANTWOORD HEBBEN. HIJ WEET ALLEEN MAAR DAT ZIJN STAART EEN BELANGRIJKE ROL HEEFT GESPEELD EN DAT HET ZONDER DAT DING NOOIT GELUKT WAS, MAAR...
. . . HIJ HAD NOOIT VERWACHT DAT HIJ MET DIE ZELFDE STAART ZO'N DEINING KON VER-OORZAKEN. NOU, WIJ OOK NIET!

Bitjes en Batjes van Donald Duck

VOGELTJES VREUGDE

„Goede morgen, witte heer.
Fijn geslapen, sneeuwmeneer?"
„Dank je, 't gaat wel, beste Piet,
Je verblijdt me met je lied.
Heb je al ontbeten, vent?"
„Ja, o ja, ik ben verwend.
Mijn ontbijt was reuze fijn
En de portie lang niet klein,
Door een tip van Pim de Mees,
Kwam ik in de tuin van Kees.
Sneeuwmeneer, u mag het weten,
Keesje wil geen korstjes eten,
Dat vertelde Pim de Mees,
En ik vind het fijn van Kees,
Ik behoef maar zacht te fluiten
Of er komt een korst naar buiten.
Nu, u snapt wel sneeuwmeneer,
Als 't op is, fluit ik weer.
Om die korstjes wit en bruin
Blijf ik steeds in Keesjes tuin,
Ik ben vrolijk en gezond
Met mijn buikje bol en rond!"

POES ALS MENSENREDDER

In Turijn heeft een poes onlangs haar baas en vrouwtje van de dood gered. Door een defect aan de gasleiding onder het huis stroomde op een nacht het gas de slaapkamer van de Italiaanse meneer en mevrouw Peirano binnen. Hun poes rook direct het gevaar en begon aan de hand van zijn slapende baas te krabben, zodat deze wakker werd. Gelukkig net op tijd om er levend af te komen. Maar het echtpaar Peirano moest wel wegens gasvergiftiging in het ziekenhuis worden opgenomen. Ze wilden echter het poesje, dat hun leven gered had, niet alleen achter laten en in dit bijzondere geval werd toegestaan dat hun huisvriendje mee mocht naar het ziekenhuis.

KOPJE GEVEN

Van dit zelf te maken spel kun je met je vriendjes en vriendinnetjes heel veel plezier beleven.
Je hebt er een plank of een stuk hardboard voor nodig, drie flinke spijkers, een touwtje, een stuk karton, enkele kleine spijkertjes en wat plakkaatverf.
Timmer de spijkers zoals de tekening aangeeft in de plank en schilder er met plakkaatverf de cijfers onder. Links en rechts boven in de plank maak je een gaatje, waardoor het touwtje wordt vastgemaakt.
Knip het boertje van karton en kleur het met plakkaatverf. Knip het hoofd er af en maak een gat in de pet, dat ruim over de spijkerkopjes moet kunnen vallen. De

romp wordt daarna met kleine spijkertjes op de plank vastgetimmerd. Nu hang je het speelbord tegen de muur en het spel kan beginnen.
Eén van de spelers wordt geblinddoekt en krijgt het hoofd van de boer in zijn hand. Hij moet nu proberen dit hoofd met de pet op de middelste spijker, dus vlak boven de romp van 't boertje te hangen. Lukt hem dat, dan kunnen er 10 punten voor hem genoteerd worden. Komt het hoofd op één van de andere spijkers terecht, dan heeft hij 5 punten gewonnen. Per beurt mag drie keer geprikt worden. Na de derde keer komt 'n andere speler aan de beurt. Na vijf ronden worden de behaalde punten opgeteld. Wie het hoogste aantal heeft is winnaar.

RING, DIE MEE GROEIT

Als je als jong meisje een ringetje krijgt, dan is het meestal zo, dat je die ring een paar jaar later

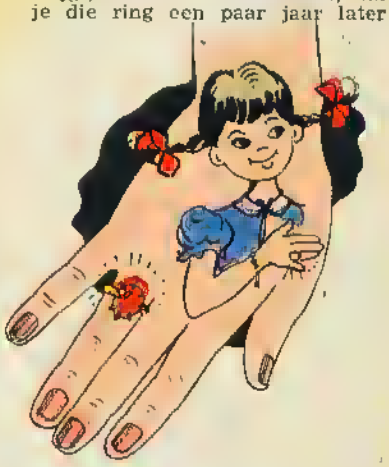

niet meer om je vinger kunt krijgen. Je bent in die tijd immers gegroeid en je vingers zijn ook wat dikker geworden. Een ringenfabrikant in Engeland heeft daar nu iets op gevonden. Hij maakt ringen met een ingebouwd veertje. Hierdoor wordt het mogelijk dat de ring zich aanpast aan de dikte van de vinger. Het te nauw worden van een ring is dus afgelopen.

GOEDE VANGST

Toen de twaalfjarige Peter, die in 'n kleine stad in Engeland woont, op een vrije woensdagmiddag in een riviertje zat te vissen, haalde hij tot zijn grote verbazing geen vis maar een gouden horloge op. Peter deed toen het enige, wat je in zo'n geval moet doen, hij ging met het horloge naar het politiebureau. De agenten vonden Peters vangst zo interessant, dat ze besloten op dezelfde plek ook te gaan vissen. Het resultaat was dat er voor meer dan 30.000 gulden aan goud en juwelen uit het water gehaald werd, de buit van een diefstal, waarnaar de politie al maanden had gezocht.

ALLEEN OP DE WERELD

door Hector Malot

19

RÉMI, EEN VONDELING, VERLAAT FRANKRIJK EN HOOPT IN ENGELAND ZIJN WARE OUDERS TE VINDEN, DE FAMILIE DRISCOLL. DEZEN DOEN HEEL ONAARDIG TEGEN HEM EN OEFENEN EEN VREEMD BEROEP UIT. OP EEN AVOND ONT-VANGT MR DRISCOLL EEN ZEKERE MENEER MILLIGAN EN PROBEERT DEZE GELD AF TE PERSEN. VALS BESCHULDIGD VAN DIEFSTAL WORDT RÉMI GEVANGEN GEZET. MATTIA EN ZIJN VRIENDEN HELPEN HEM ONTVLUCHTEN.

Naar het bij de uitgeverij V. A. Kramers, Den Haag, verschenen kinderboek; All

Copyright Opera Mundi

HET GEHEIM VAN HET SMOKKELAARSBOS

Alison, Gordon en John Douglas kamperen met hun oudere vriend Leslie in de tuin van „Het Meeuwennest", een huis dat door meneer en mevrouw Douglas is gekocht maar dat nog grondig moet worden opgeknapt. In het huis en naderhand in een hol in het bos vinden zij geheimzinnige pakken die valse bankbiljetten blijken te bevatten! Majoor Markins, een man van de geheime dienst, vertelt hen dat smokkelaars grote hoeveelheden vals geld aan land proberen te brengen. Wanneer hij van de kinderen hoort, dat zij de pakken met bankbiljetten in bewaring hebben gegeven aan kapitein Hardy gaat hij onmiddellijk met hoofdinspecteur Graham naar het huis van de kapitein. Zij zijn echter te laat. Kapitein Hardy is verdwenen en wordt later door John teruggevonden in het hol in het Smokkelaarsbos. Hij is zwaar gewond en kan geen verklaring afleggen. Even lijkt het spoor dood te lopen. Dan krijgen de speurders, door John een papier in handen waarop staat waar en wanneer de smokkelaars weer in actie zullen komen. De majoor gaat proberen ze gevangen te nemen, maar wil niet dat de kinderen daarbij zijn ....

TOEN Leslie en de kinderen terug kwamen in het kamp, zat Tom Voetbal daar op hen te wachten en hij stelde meteen de vraag die zij meestal van hem hoorden: „Hebben jullie mij morgen nog nodig?"

„Ik weet het niet," zei Alison. „Wat denken jullie ervan, jongens?"

„Een beetje vissen zou ik niet zo gek vinden," antwoordde Gordon. „Dat is een fijne rustige bezigheid en dat kan ik na alle opwinding best gebruiken."

„Hebben jullie er ooit over gedacht om eens 's nachts te gaan vissen?" vroeg Tom.

John was meteen vol belangstelling. „Dat lijkt

Een verhaal vol geheimzinnigheid en avontuur door R. J. McGregor. Tekeningen: Hans Kresse

me wel leuk. Zou je dan ook wat vangen, Tom?"

„Ja, zeker wel. Sommige vissen bijten 's nachts veel beter dan overdag. En we zouden vannacht best kunnen gaan. Het getij is gunstig, de wind is goed en de zee is beslist niet te ruw. Je kunt het je niet beter wensen."

Alle vier hadden dezelfde gedachte, maar niemand zei er iets van. Als zij tegen de dageraad op zee waren, zouden zij het einde van de jacht op de smokkelaars misschien toch mee maken. Maar zou de majoor niet boos op hen worden?

„Wat denk jij ervan, Leslie?" vroeg Alison.

„Ik voel er wel iets voor," zei die voorzichtig. „'t Is toch wel veilig, hè Tom?"

„'t Is 's nachts beslist niet gevaarlijker dan overdag," verzekerde die. „Dat is dan afgesproken. Ik kom tegen zonsondergang weer terug."

Op voorstel van Alison maakten bij die middag beslegde broodjes klaar en een paar thermosflessen met hete thee. Alleen Gordon deed niets. Die lag lui in het gras en op de plagerijen van John antwoordde hij alleen maar: „Ik ben beslist niet voor boevenvanger in de wieg gelegd. Ik slaap wel graag en dat jagen op smokkelaars kost mij voortdurend mijn nachtrust." En werkelijk: hij knapte die middag rustig een uiltje! Doordoor was hij 's avonds iekker uitgerust en graag bereid om nu ook weer op smokkelaars te jagen. Maar voorlopig zou er worden gevist.

Voortgedreven door een lichte bries kozen zij zee onder

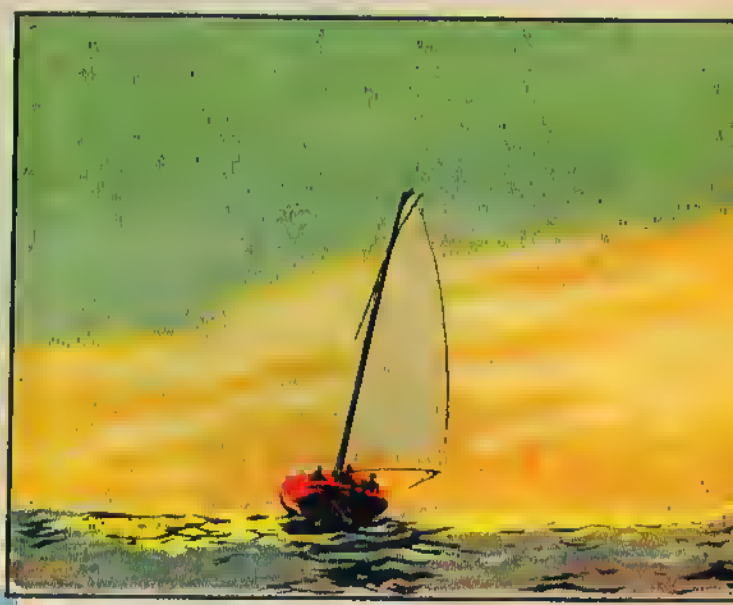

Het water kabbelde en de zee rook heerlijk fris en zout.

een hemel die door de ondergaande zon bloedrood was gekleurd. Het water kabbelde en de zee rook heerlijk fris en zout. Alison had wel uren zo door willen varen, maar na een half uurtje al verklaarde Tom Voetbal dat zij op een goed plekje waren om te vissen. Hoe hij dat wist, was de anderen een raadsel, maar zij hadden geleerd, dat Tom in dit soort zaken altijd gelijk had en dus gingen de hengels uit.

Inderdaad bleek Tom het weer bij het rechte eind te hebben gehad, want het was pas kort na middernacht dat zij al een flink zootje vis uit zee hadden geslagen en eigenlijk wel genoeg hadden voor een flinke maaltijd de volgende dag. Maar op het voorstel van Tom om nu maar weer terug te gaan, volgden van alle kanten protesten. Zij hadden geen haast, verklaarden zij om strijd en Alison merkte op dat zij niet zo vaak de kans kregen om 's nachts uit zeilen te gaan en dat zij er dus nu rijkelijk gebruik van moesten maken.

„Zullen we dan maar gewoon een stuk langs de kust zeilen?" stelde Tom voor.

„Straks," zei Alison. „Wij zullen eerst de inwendige mens eens wat versterken met broodjes en hete thee."

Dat was aan geen dovemansoren gezegd. Tom liet het schip met de kop in de wind draaien en wierp het anker uit, zodat niemand op de boot hoefde letten en iedereen zijn handen vrij had voor thee en broodjes. Gelukkig had Alison eraan gedacht, ook een portie voor Tom mee te nemen,

anders waren de anderen vast te kort gekomen. Die Tom at alsof hij in veertien dagen geen voedsel had gezien!
In de beste stemming haalden zij het anker weer op en even later blies de wind weer in de zeilen en gieden zij zacht deinend over de gladde zee. Om half twee stelde Tom Voetbal opnieuw voor om koers te zetten naar hun eigen baai.
„Ja, eigenlijk zou het wel verstandig zijn om dat te doen," antwoordde Leslie. „Maar om een of andere reden heb ik er weinig zin in. Ik voel er eigenlijk meer voor om vannacht te varen en dan morgen maar te slapen. Zeg, ken jij hier een plek die Wildemans Trog heet?"
„Ja," zei Tom. „Dat is een diepe plek, vlak bij de kust. Er is daar bijna geen strand. Je stoot meteen op een hoge klip die steil in zee staat. Je kunt er beter maar een beetje uit de buurt blijven!"
„En waarom als ik vragen mag?"
„Omdat er daar al veel mensen naar beneden zijn gevallen. Er staat daar wel een hoog hek, maar er schijnen nu eenmaal veel mensen te zijn die denken dat hekken er zijn om er overheen te klimmen. En vroeger schijnen er veel smokkelaars gekomen te zijn die daar hun plaats van samenkomst hadden."
„Vroeger alleen?"
Tom Voetbal gaf geen antwoord. Hij scheen het plotseling heel druk te hebben met het grootzeil. Er waren nu eenmaal vragen die beter niet gesteld en die nog veel beter niet beantwoord konden worden. Dat wist hij heel goed.
Het duurde niet lang meer of zij zagen de lucht in het oosten oplichten.
„'t Wordt zeker bijna vloed, niet Tom?" vroeg Gordon.
„Ja, nog een uurtje."
„Ik stel voor dat we in ieder geval nog naar de zonsopgang kijken."
Het verbaasde Tom nogal dat zij er allemaal zo gebrand op waren om de nacht op zee door te brengen, maar met ieder uur zeilen verdiende hij geld en hij was eraan gewend, het „vreemdelingen" naar de zin te maken. Dus liet hij de boot weer overstag gaan en bleef zo'n anderhalve kilometer uit de kust varen.
„Waar is nu „De Wildemans Trog", Tom?" vroeg John toen de kustlijn in het eerste licht van de morgen al duidelijk zichtbaar was.
Tom wees. „Zie je die rots daar die zo steil in zee steekt? Nou, het stuk water daarvóór noemen ze „De Wildemans Trog"."
„Kunnen we er nog een beetje dichter naartoe gaan?"
Als enig antwoord maakte Tom een snuivend geluid, maar hij deed wat hem was gevraagd. Na een minuut of twintig varen hadden zij de trog bereikt, maar het tochtje bleek de moeite niet te lonen. Er was noch van een boot noch van wachtposten op de rots ook maar een spoor te bekennen.
„Misschien is de hele bende vannacht al gevangen genomen," fluisterde Gordon tegen Leslie, zodat Tom hem niet kon horen. Waarop Leslie hardop zei: „Ik geloof dat wij nu maar beter naar huis terug kunnen gaan, Tom. Blijf een beetje dicht bij de kust, wil je?"
Met de wind en het getij mee schoten zij in prachtige vaart door het water en juist toen de zon haar eerste gouden stralen op het land liet vallen, draaiden zij hun eigen baai in. En daar gooide Tom plotseling zo hard het roer om en maakte het schip zo'n rare zwieper, dat zij allemaal over elkaar heen tuimelden en aanvankelijk niet wisten waarom Tom zo'n waarschuwende schreeuw liet horen. Toen zagen zij een motorboot met drie mannen erin die juist de baai uitkwam en koers naar volle zee zette, en zij begrepen dat Tom nog maar net een aanvaring had weten te voorkomen. De mannen schreeuwden een paar lelijke scheldwoorden en schonken hun toen verder geen aandacht meer.

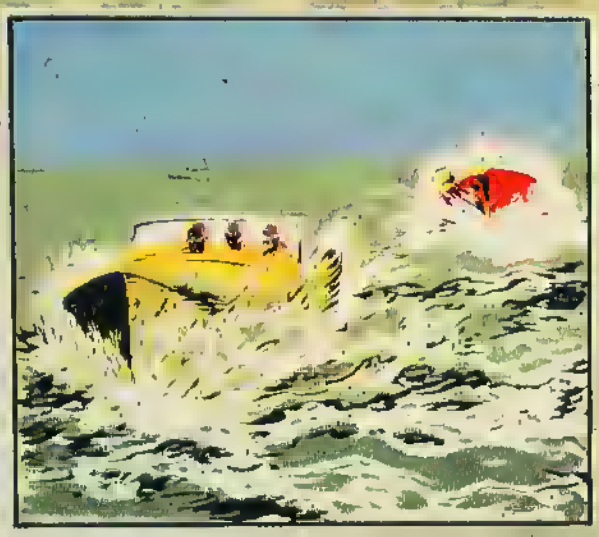

„Dat is de boot van majoor Merkins!" riep Tom.

„Nog niet naar land gaan, Tom," zei Leslie plotseling. „We willen zien waar die boot naartoe gaat."
„Daar voel ik niets voor," protesteerde Tom. „Wij kunnen die schuit toch niet bijhouden. En bovendien is het in deze buurt helemaal niet verstandig, je neus in andermans zaken te steken."
„Doe toch maar wat ik je zeg, Tom."
„Kende jij een van die mensen, Tom?" vroeg John.
Tom keek hem schaapachtig aan. „Nee, maar laat ik je verzekeren dat 't soms heel gevaarlijk kan zijn, andere mensen te herkennen," zei hij onwillig. — „Jij bent alleen maar bang, Tom," zei Leslie. „Kom, ga die boot nu maar achterna."
De motorboot die zij op 'n haar na hadden aangevaren, tjoekie schijnbaar heel onschuldig naar de horizon, maar de vier jonge speurders aan boord van de Sally waren er van overtuigd dat ze lang zo onschuldig niet was als ze eruit zag. Zij spraken heel zacht met elkaar om het Tom niet te laten horen wat zij zeiden.
„Volgens mij zijn dat de mannen die de bankbiljetten hebben gehaald," zei John.
„Misschien hebben zij ze nog wel bij zich," veronderstelde Alison.
„Ik wou dat wij eens zo hard konden varen," kreunde John. „Met het vaartje dat we nu hebben, halen we ze nooit in en kunnen ze er gemakkelijk vandoor gaan."
„Ik vraag mij af waarom zij zelf niet veel harder gaan,"

Tom gooide het anker aan boord van het andere schip.

zei Leslie. „Ik moet zeggen dat zij er hun gemak nogal van nemen. Volgens mij kan die boot veel meer vaart zetten dan hij nu doet."
„Misschien wachten zij op een ander schip."
„Of willen ze zo weinig mogelijk aandacht trekken," zei Gordon. — „Kijk eens!" schreeuwde John, recht vooruit wijzend. „Ze wachten inderdaad op iemand anders. Zie je die boot daar. Die gaat naar ze toe. En met wat voor snelheid!"

Tom had natuurlijk gehoord wat John riep en hij keek in de richting die de jongen aanwees. „Dat is de boot van majoor Markins," zei hij. „De Vliegende Hollander."

„Oh, mensenlief!" jubelde John. „Nou beleef je wat!" De mannen in de motorboot hadden de vliegende Hollander ook gezien. Zij veranderden vlug van koers en verhoogden hun snelheid. En wat er in het volgende half uur gebeurde, was zo verwarrend, dat de toeschouwers in de Sally naderhand bijna niet in staat waren, het na te vertellen. De mannen in de motorboot deden al het mogelijke om aan hun achtervolgers te ontsnappen. Zij veranderden steeds van richting en haalden uit hun moter wat erin zat. Majoor Markins volgde hen eerst als een schaduw, toen slaagde hij erin, hen vóór te komen en door handig manoeuvreren er voor te zorgen dat zij niet verder de zee op konden varen. Heel langzaam dwong hij hen, steeds dichter bij de kust te gaan varen en daardoor kwam de motorboot van de schurken zo dicht bij de Sally dat de kinderen duidelijk de woedende gezichten van de inzittenden konden onderscheiden.

„Direct varen ze de baai weer in en gaan ze proberen om over land te ontsnappen. Laten we proberen, te helpen!" Tom Voetbal had nu geen aansporingen meer nodig en liet zien dat hij inderdaad met 'n zeilboot overweg kon. Terwijl de vreemde boot in volle vaart naar de baai kwam, wendde Tom de zeilboot ongelofelijk vlug en was daardoor net op tijd om de smokkelaars de pas af te snijden. Zodra ze zagen dat de toegang tot de baai was geblokkeerd, wendden zij weer het roer. Maar ze begrepen wel, dat ze nu in de val zaten en ze besloten om de strijd nu letterlijk uit te vechten. In volle vaart stormden zij op De Vliegende Hollander af, vast besloten om die te enteren. Maar ook dat bleek niet zo gemakkelijk te zijn.

Tom Voetbal beet op zijn lippen en maakte rare keelgeluiden, zo zenuwachtig als een juffershondje. Hij had nu wel zo ongeveer begrepen wat er aan de hand was en hij was een groot bewonderaar van de majoor. Kon hij hem nu in de steek laten? Neel Plotseling besloot Tom om zelf in te grijpen. Hij liep naar het bergkastje in de punt van de Sally en haalde daar het kleine anker uit. Leslie zag het, begreep wat hij van plan was en sprong op om hem te helpen. Ook Gordon begreep de bedoeling en zonder een woord te zeggen, nam hij het roer en hield de zeilen in de gaten. Op het moment dat de vreemde boot weer eens vlak langs hen schoot, greep Tom het anker van de Sally met beide handen beet, zwaaide het en.... gooide het met geweldige kracht aan boord van het smokkelaarsschip! Daar bleef het haken. Het touw spande zich razendsnel, er volgde een enorme schok en daar plonsde Tom overboord, bijna gevolgd door Leslie! Het ankertouw had aan het uiteinde een stevige ketting, zodat de smokkelaars geen kans hadden om zich snel los te snijden. Zelfs konden zij het anker niet meteen teruggooien, omdat het touw strak gespannen bleef. Daardoor waren zij gedwongen om eerst hun schip dichter bij de Sally te brengen. Dat kostte tijd en daarvan maakte majoor Markins handig gebruik om langszij te komen.

Inspecteur Graham was bij hem en nog een man die de kinderen niet kenden. „Geef je over!" riep Graham. „Jullie kunnen nu toch niet meer ontsnappen en tegenstand is nutteloos." Het enige antwoord was een hevige ruk aan het ankertouw en toen een poging om De Vliegende Hollander te rammen. De majoor had dat voorzien maar mijnheer Graham had niet opgelet en plons! daar duikelde ook hij in het water! Gordon liet de Sally snel door de wind gaan, zodat Leslie en Allson de politieman de helpende hand konden toesteken. Dit gaf de smokkelaars hun kans. Zij tilden het anker overboord en gingen er vandoor, de open zee tegemoet.

Zo'n haast maakten de smokkelaars dat zij er helemaal niet op letten waar zij voeren. Hun straf daarvoor was dat hun boot een rotsklomp raakte die vlak onder de wateroppervlakte lag. Op het moment dat De Vliegende Hollander het vreemde schip weer inhaalde, klonk er een vreselijk krakend geluid. De bodem van het smokkelaarsschip werd over de halve lengte door de scherpe steen open gereten en de inzittenden waren geen inzittenden meer, maar spartelden in het water.

Gelukkig waren De Vliegende Holander en de Sally vlak bij en het kostte weinig moeite om hulp te bieden.

De smokkelaars spartelden in het water....

Twee mannen werden aan boord getrokken door de majoor en zijn metgezel, de ander pakte de hand van mijnheer Graham en plofte op de bodem van de Sally.

„De huisknecht van de kapitein!" zei Alison met voldoening.

„Maar nu niet meer," sprak mijnheer Graham tevreden en ernstig. „Nu is hij alleen nog maar mijn arrestant."

Hij gaf Leslie een teken en zij bonden de polsen en enkels stevig bij elkaar.

De gevangenen werden aan land gebracht, waar zij werden opgewacht door een hoofdcommissaris van politie in gezelschap van een rechereheur en twee agenten. Die waren zojuist in een auto gearriveerd. De rechereheur en de agenten haalden de gevangenen uit de boot en brachten hen naar de auto. Even later reden zij weg, maar de hoofdcommissaris bleef achter om nog even met hoofdinspecteur Graham en de majoor te praten.

„Het liefst wil ik zo gauw mogelijk mijn natte kleren uittrekken," zei Graham.

„Ga maar met mij mee, jullie allebei," zei de hoofdcommissaris. „We zullen ervoor zorgen dat jullie droge spullen en een heet bad krijgen — en daarna kunnen we eens rustig praten."

„U zoudt met ons mee naar het kamp kunnen gaan," stelde John voor, en er klonk een enorm verlangen in zijn stem. „Wij hebben daar handdoeken genoeg en een kampvuur is zo aangelegd."

De hoofdcommissaris glimlachte. „Nee," zei hij, „ik ben bang dat ik daar geen tijd voor heb." Maar de majoor zei vlug: „Zodra ik me een beetje heb opgefrist en met de hoofdcommissaris heb gesproken, komen wij naar jullie kamp toe. Ik beloof je dat, John. Werkelijk," zo voegde hij er tegen de hoofdcommisasris aan toe, „wij hebben aan deze jongeman een heleboel te danken en het is dus niet meer dan billijk dat wij hem alles vertelen wat hij wil weten."

„Al goed, al goed!" lachte de hoofdcommissaris. „Ik zal u laten gaan zodra wij samen 'n rapport hebben samengesteld. En we zullen haast maken, hoor John."

John was wel een beetje teleurgesteld, maar hij zag wel in dat hij zich bij de gang van zaken neer moest leggen. „Blijf niet te lang weg," riep hij. „Wij zullen zorgen dat er een heerlijk ontbijt voor u klaar staat!"

Nog steeds zijn enkele kwesties uit dit grote avontuur van de kinderen Douglas niet opgelost. Maar dat gebeurt echt in het volgende nummer van Donald Duck!

WALT DISNEY
MICKEY MOUSE
EN
DE BLAUWE WALVIS
ZO, WE ZIJN ER, GOOFY! DAAR HEB JE DE WALVISBAAI. HA, IK VOEL NU AL DE VISSEN AAN HET LIJNTJE SPARTELEN!
TJONGE, DA'S VLUG, MICKEY! IK HEB NOG NIET EENS BEET GEHAD!
HÉ, MOET JE ZIEN... DAT IS VREEMD!
VREEMD? WAT BEDOEL JE EIGENLIJK, MICKEY?
BAKKERIJ
NOU, DIT IS EEN VISSERSPLAATS-JE, MAAR AL DE VISSERS SCHIJNEN IN DE STAD TE ZIJN IN PLAATS VAN OP ZEE! DAT BEGRIJP IK NIET!
MISSCHIEN ZIJN WE WEL HELEMAAL VERKEERD HIER!
ONZIN, GOOFY, DIT IS DE WALVISBAAI! IK BEN HIER MEER GEWEEST! MAAR WAAROM LIGGEN ALLE BOTEN IN DE HAVEN?
BOTEN-VERHUUR
EH... WIJ ZIJN HIER OP VAKANTIE, MENEER, EN WE WILDEN WAT OP ZEE GAAN VISSEN. HEEFT U NIET EEN BOOTJE VOOR ONS TE HUUR?

JA, KIJK EENS, IK HEB BOTEN GENOEG ... MAAR JE ZOU WEL GEK ZIJN ALS JE ER EEN HUURDE, JONGEMAN!
WAAROM? ZIJN ZE DAN NIET ZEEWAARDIG?

WAT?! HOE DURF JE HET TE ZEGGEN! IK ZAL JE LATEN KIELHALEN EN AAN DE BAZAANSMAST VASTBIN-DEN! NATUURLIJK ZIJN ALLE BOTEN ZEE-WAARDIG!
NOU, MAAR WAAROM ZOU IK ER DAN NIET EEN HUREN?

DAT ZAL IK JE VERTELLEN! VANWEGE DE BLAUWE WALVIS! SINDS DIE HIER IN DE BUURT ZWEEFT, KUN JE BETER AAN WAL BLIJVEN!
DE BLAUWE WALVIS??

JUIST! HIJ IS DE GEMEENSTE DOORTRAPTSTE, STERKSTE EN GROOTSTE WALVIS, DIE OOIT EEN SCHIP TOT ZINKEN GEBRACHT HEEFT, JONGMENS! IK RAAD JE AAN OM EEN HEEL EIND BIJ HEM VANDAAN TE BLIJVEN!
WAT! OUDE STOK-VIS DAT JE DAAR BENT!

LUISTER NAAR MIJ, JONGMENS! IK BEN KAPITEIN JEREMIAS BRAMZEIL EN IK ZEG JULLIE DAT JE HIER MAAR HET BESTE ZO GAUW MOGELIJK VANDAAN KUNT GAAN! TOT NU TOE HEEFT DE BLAUWE WALVIS AL ZES GROTE SCHEPEN TOT ZINKEN GE-BRACHT!
JA, DAT IS INDERDAAD WAAR...

MAAR DAT MAAKT VOOR JOU NIET VEEL VERSCHIL, BRAM-ZEIL! NOG NOOIT VAN JE LEVEN HEB JE OOK MAAR EEN WAL-VIS GEVANGEN!
WAT WEET JIJ DAAR NOU VAN, LANDROT! IK HEB OP ÉÉN DAG MEER WALVISSEN GEVANGEN DAN JIJ EN IEDEREEN HIER BIJ ELKAAR!
KOM MEE, GOOFY, WE GAAN!

HET IS JAMMER, MAAR ONZE VAKANTIE IS WEL NAAR DE HAAIEN!
NAAR DE WALVISSEN, BEDOEL JE! HÈ... KIJK!
BEKENDMAKING

GOEIE GRUTJES! ZE SCHIJNEN HIER WEL ERG BANG TE ZIJN VOOR DIE BLAUWE WALVIS!
BEKENDMAKING
DE JOHANNA MARIA WERD GISTEREN GE-RAMD EN IS KORT DAARNA GEZONKEN. DE BEMANNING KON GERED WORDEN. DE BLAUWE WAL-VIS IS NOG STEEDS MET OOG LOOS!

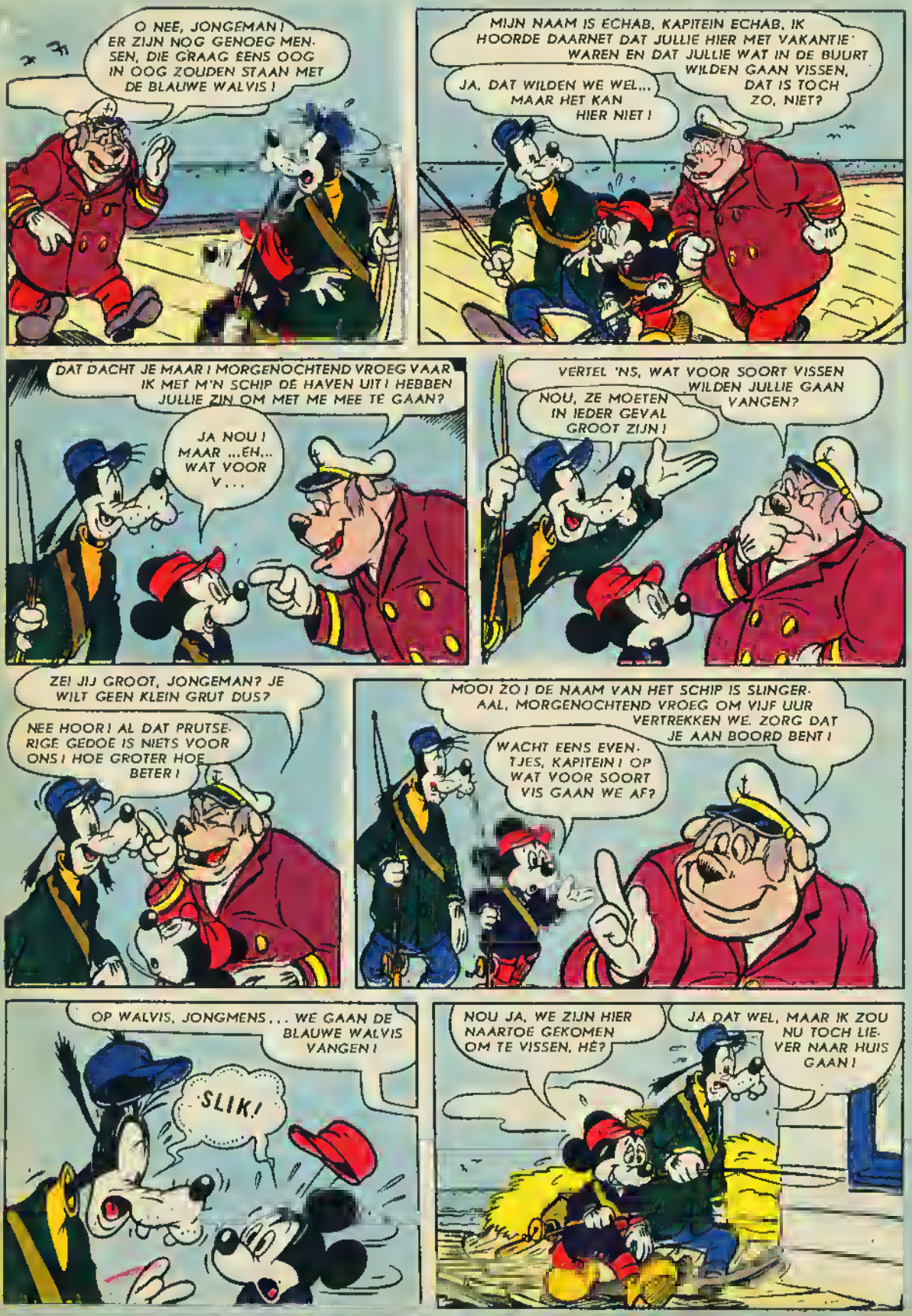
O NEE, JONGEMAN! ER ZIJN NOG GENOEG MENSEN, DIE GRAAG EENS OOG IN OOG ZOUDEN STAAN MET DE BLAUWE WALVIS!
MIJN NAAM IS ECHAB, KAPITEIN ECHAB, IK HOORDE DAARNET DAT JULLIE HIER MET VAKANTIE WAREN EN DAT JULLIE WAT IN DE BUURT WILDEN GAAN VISSEN, DAT IS TOCH ZO, NIET?
JA, DAT WILDEN WE WEL... MAAR HET KAN HIER NIET!
DAT DACHT JE MAAR! MORGENOCHTEND VROEG VAAR IK MET M'N SCHIP DE HAVEN UIT! HEBBEN JULLIE ZIN OM MET ME MEE TE GAAN?
JA NOU! MAAR ...EH... WAT VOOR V...
VERTEL 'NS, WAT VOOR SOORT VISSEN WILDEN JULLIE GAAN VANGEN?
NOU, ZE MOETEN IN IEDER GEVAL GROOT ZIJN!
ZE! JIJ GROOT, JONGEMAN? JE WILT GEEN KLEIN GRUT DUS?
NEE HOOR! AL DAT PRUTSERIGE GEDOE IS NIETS VOOR ONS! HOE GROTER HOE BETER!
MOOI ZO! DE NAAM VAN HET SCHIP IS SLINGERAAL, MORGENOCHTEND VROEG OM VIJF UUR VERTREKKEN WE. ZORG DAT JE AAN BOORD BENT!
WACHT EENS EVENTJES, KAPITEIN! OP WAT VOOR SOORT VIS GAAN WE AF?
OP WALVIS, JONGMENS... WE GAAN DE BLAUWE WALVIS VANGEN!
SLIK!
NOU JA, WE ZIJN HIER NAARTOE GEKOMEN OM TE VISSEN, HÉ?
JA DAT WEL, MAAR IK ZOU NU TOCH LIEVER NAAR HUIS GAAN!

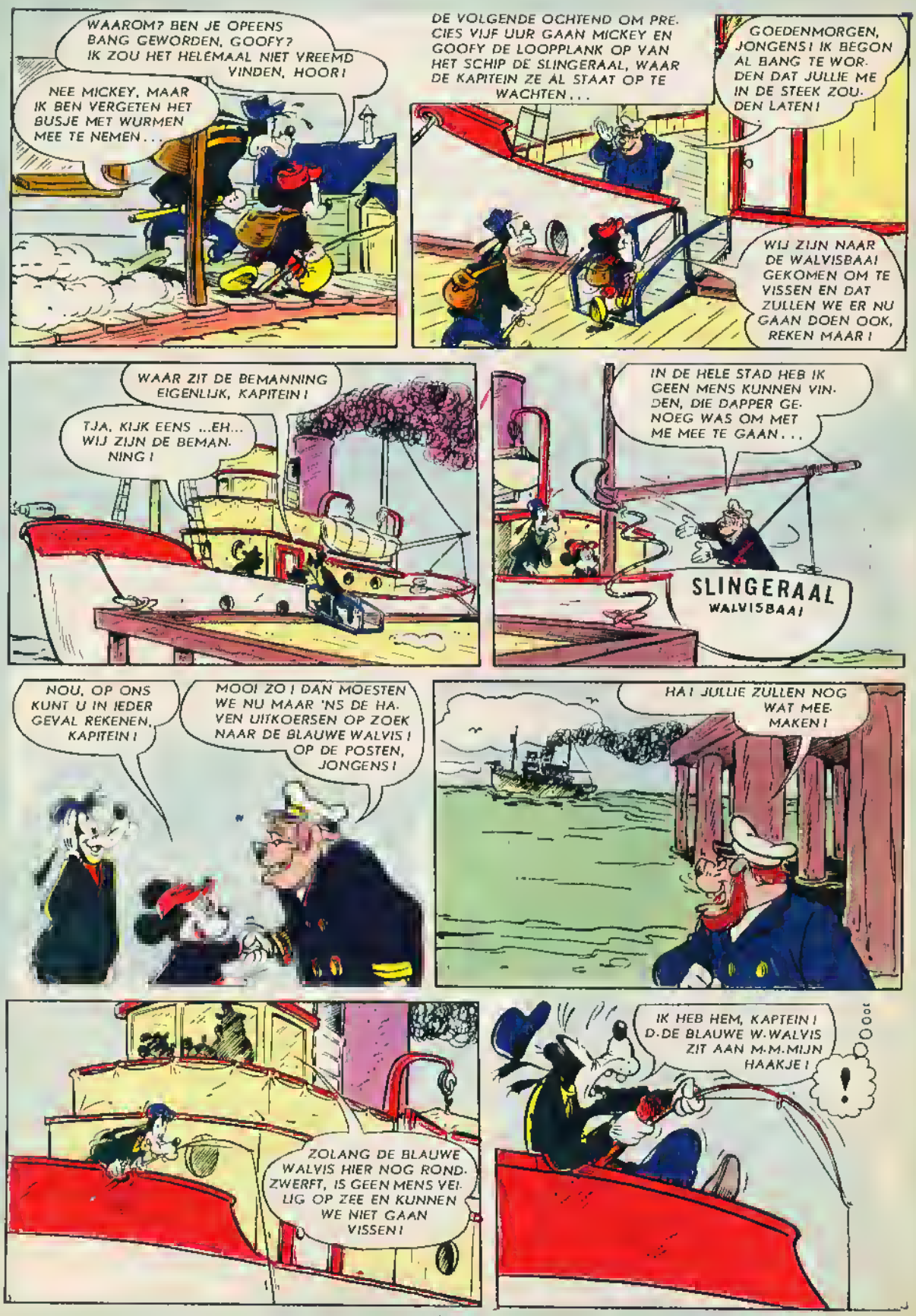
WAAROM? BEN JE OPEENS BANG GEWORDEN, GOOFY? IK ZOU HET HELEMAAL NIET VREEMD VINDEN, HOOR!
NEE MICKEY, MAAR IK BEN VERGETEN HET BUSJE MET WURMEN MEE TE NEMEN...
DE VOLGENDE OCHTEND OM PRECIES VIJF UUR GAAN MICKEY EN GOOFY DE LOOPPLANK OP VAN HET SCHIP DE SLINGERAAL, WAAR DE KAPITEIN ZE AL STAAT OP TE WACHTEN...
GOEDENMORGEN, JONGENS! IK BEGON AL BANG TE WORDEN DAT JULLIE ME IN DE STEEK ZOUDEN LATEN!
WIJ ZIJN NAAR DE WALVISBAAI GEKOMEN OM TE VISSEN EN DAT ZULLEN WE ER NU GAAN DOEN OOK, REKEN MAAR!
WAAR ZIT DE BEMANNING EIGENLIJK, KAPITEIN!
TJA, KIJK EENS ...EH... WIJ ZIJN DE BEMANNING!
IN DE HELE STAD HEB IK GEEN MENS KUNNEN VINDEN, DIE DAPPER GENOEG WAS OM MET ME MEE TE GAAN...
SLINGERAAL
WALVISBAAI
NOU, OP ONS KUNT U IN IEDER GEVAL REKENEN, KAPITEIN!
MOOI ZO! DAN MOESTEN WE NU MAAR 'NS DE HAVEN UITKOERSEN OP ZOEK NAAR DE BLAUWE WALVIS! OP DE POSTEN, JONGENS!
HA! JULLIE ZULLEN NOG WAT MEEMAKEN!
ZOLANG DE BLAUWE WALVIS HIER NOG ROND-ZWERFT, IS GEEN MENS VEILIG OP ZEE EN KUNNEN WE NIET GAAN VISSEN!
IK HEB HEM, KAPTEIN! D-DE BLAUWE W-WALVIS ZIT AAN M-M-MIJN HAAKJE!
!

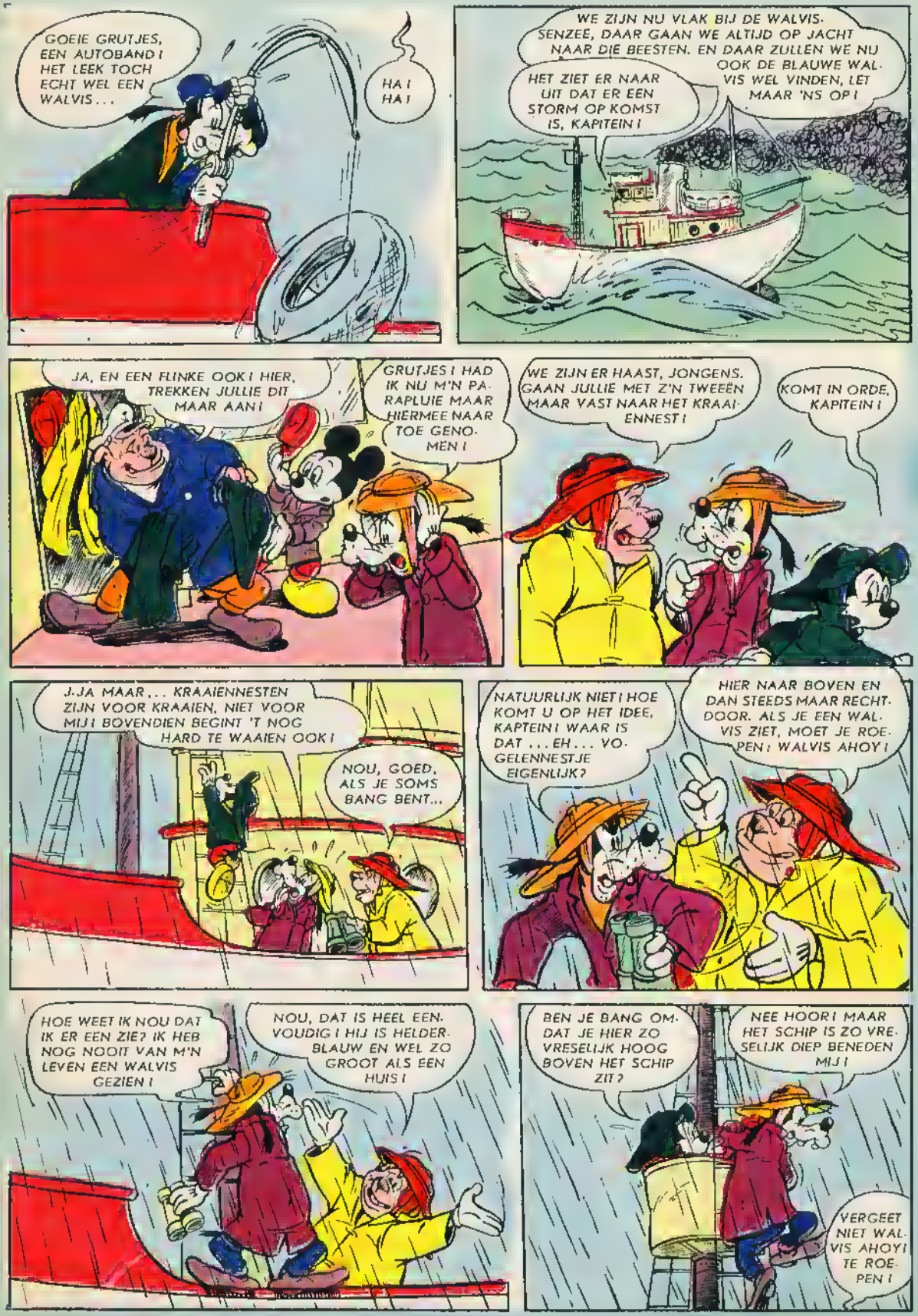
GOEIE GRUTJES, EEN AUTOBAND! HET LEEK TOCH ECHT WEL EEN WALVIS...
HA! HA!
WE ZIJN NU VLAK BIJ DE WALVIS. SENZEE, DAAR GAAN WE ALTIJD OP JACHT NAAR DIE BEESTEN. EN DAAR ZULLEN WE NU OOK DE BLAUWE WALVIS WEL VINDEN, LET MAAR 'NS OP!
HET ZIET ER NAAR UIT DAT ER EEN STORM OP KOMST IS, KAPITEIN!
JA, EN EEN FLINKE OOK! HIER, TREKKEN JULLIE DIT MAAR AAN!
GRUTJES! HAD IK NU M'N PARAPLUIE MAAR HIERMEE NAAR TOE GENOMEN!
WE ZIJN ER HAAST, JONGENS. GAAN JULLIE MET Z'N TWEEËN MAAR VAST NAAR HET KRAAIENNEST!
KOMT IN ORDE, KAPITEIN!
J-JA MAAR... KRAAIENNESTEN ZIJN VOOR KRAAIEN, NIET VOOR MIJ! BOVENDIEN BEGINT 'T NOG HARD TE WAAIEN OOK!
NOU, GOED, ALS JE SOMS BANG BENT...
NATUURLIJK NIET! HOE KOMT U OP HET IDEE, KAPTEIN! WAAR IS DAT... EH... VOGELENNESTJE EIGENLIJK?
HIER NAAR BOVEN EN DAN STEEDS MAAR RECHTDOOR. ALS JE EEN WALVIS ZIET, MOET JE ROEPEN: WALVIS AHOY!
HOE WEET IK NOU DAT IK ER EEN ZIE? IK HEB NOG NOOIT VAN M'N LEVEN EEN WALVIS GEZIEN!
NOU, DAT IS HEEL EENVOUDIG! HIJ IS HELDERBLAUW EN WEL ZO GROOT ALS EEN HUIS!
BEN JE BANG OMDAT JE HIER ZO VRESELIJK HOOG BOVEN HET SCHIP ZIT?
NEE HOOR! MAAR HET SCHIP IS ZO VRESELIJK DIEP BENEDEN MIJ!
VERGEET NIET WALVIS AHOY! TE ROEPEN!

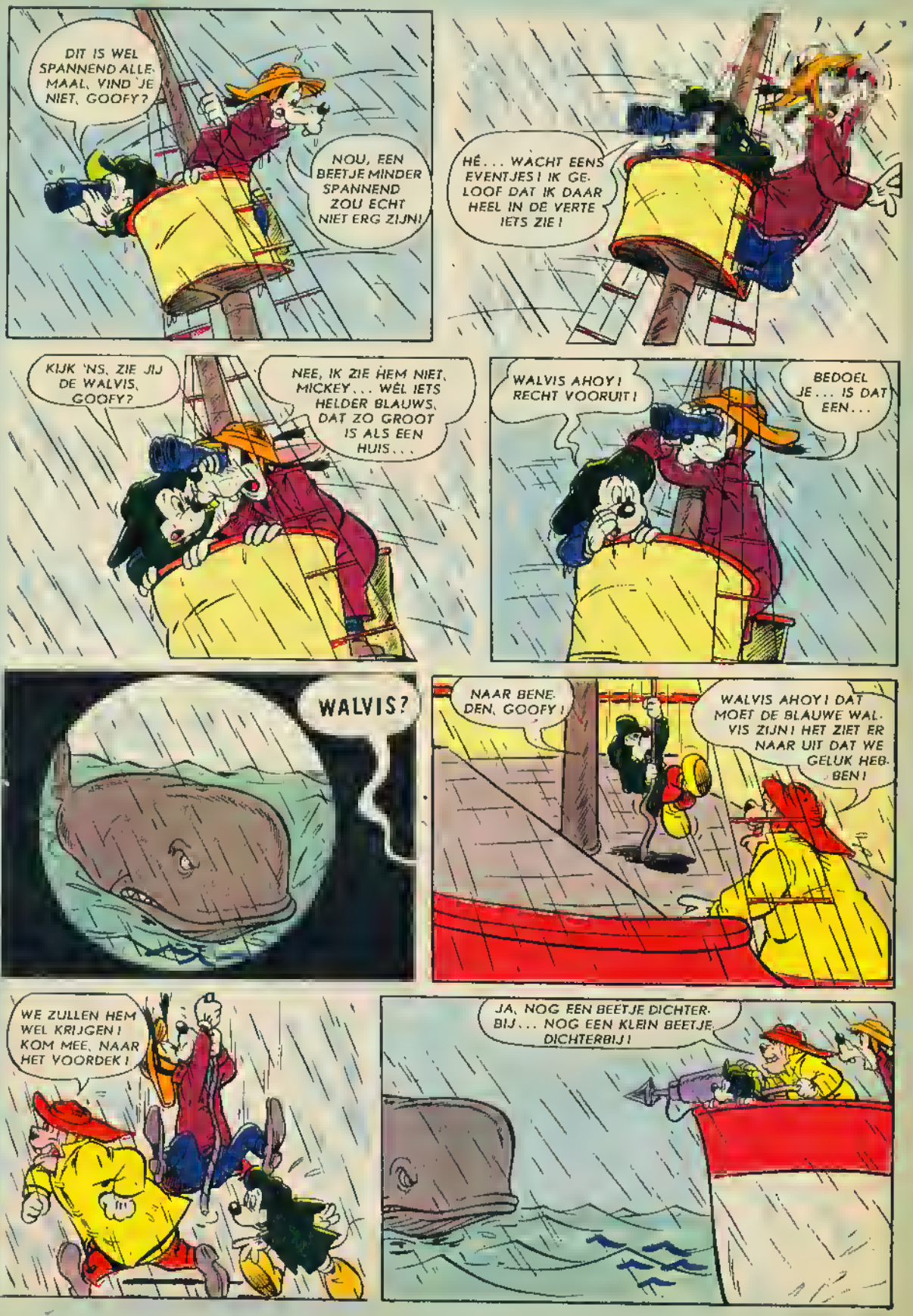
DIT IS WEL SPANNEND ALLEMAAL, VIND JE NIET, GOOFY?
NOU, EEN BEETJE MINDER SPANNEND ZOU ECHT NIET ERG ZIJN!
HÉ... WACHT EENS EVENTJES! IK GELOOF DAT IK DAAR HEEL IN DE VERTE IETS ZIE!
KIJK 'NS, ZIE JIJ DE WALVIS, GOOFY?
NEE, IK ZIE HEM NIET, MICKEY... WÉL IETS HELDER BLAUWS, DAT ZO GROOT IS ALS EEN HUIS...
WALVIS AHOY! RECHT VOORUIT!
BEDOEL JE... IS DAT EEN...
WALVIS?
NAAR BENEDEN, GOOFY!
WALVIS AHOY! DAT MOET DE BLAUWE WALVIS ZIJN! HET ZIET ER NAAR UIT DAT WE GELUK HEBBEN!
WE ZULLEN HEM WEL KRIJGEN! KOM MEE, NAAR HET VOORDEK!
JA, NOG EEN BEETJE DICHTERBIJ... NOG EEN KLEIN BEETJE DICHTERBIJ!

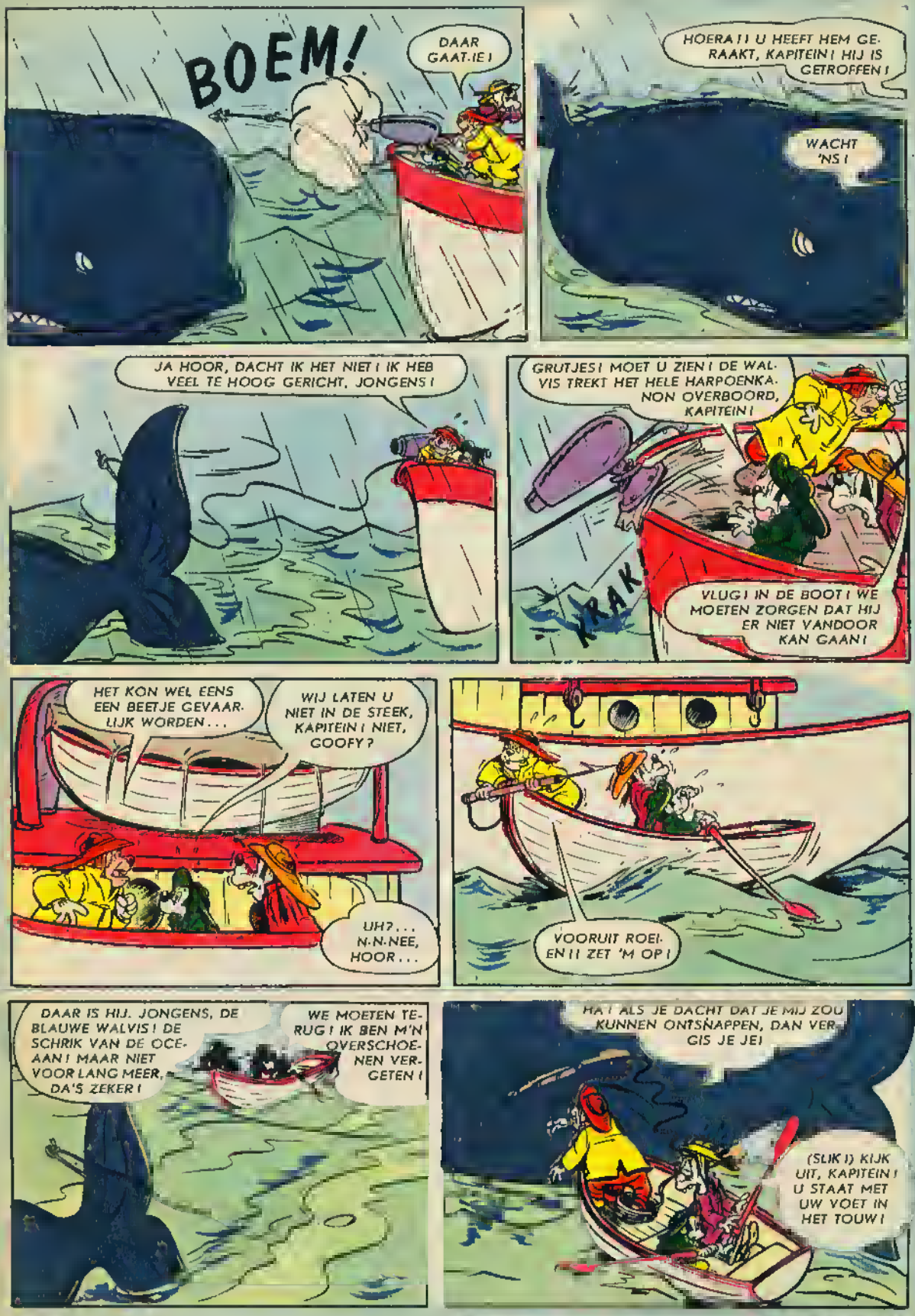

WORDT VERVOLGD

Weet ie weetje!

JIJ EN HET ATOOM

In 1934 kwam de Italiaan Fermi op het idee dat er een veel betere kogel bestond om atoomkernen te beschieten dan andere atoomkernen: het neutron. Neutronen zitten in atoomkernen en zijn niet elektrisch geladen. Kort tevoren was een dochter van mevrouw Curie er in geslaagd dergelijke neutronen uit atoomkernen te doen vrijkomen en Fermi ging die neutronen als kogels voor de beschieting van atoomkernen gebruiken. Atoomkernen als kogels worden door andere atoomkernen elektrisch afgestoten, wat 'n groot nadeel is. Vandaar dat men ze enorme snelheden moest geven om toch nog voldoende tretkracht te krijgen. Neutronen daarentegen worden niet afgestoten en dringen

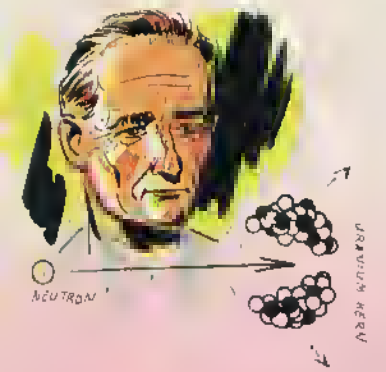

dus veel makkelijker in atoomkernen binnen. Dit soort schieten ging schitterend! Atoomkernen van zwavel konden op deze manier in fosfor worden omgezet — een heel bijzonder soort fosfor: radioactieve fosfor, die net als radium allerlei stralen uitzendt en voor geneeskundige doeleinden kan worden gebruikt. En veel goedkoper is dan radium!
Op zekere dag richtte Fermi de neutronen als kogels op de grootste en zwaarste atoomkernen, die er bestaan, namelijk op die van het metaal uranium.
Er sprongen geen splintertjes af — nee, die hele atoomkern van uranium werd in tweeën gesplitst, barstte in twee helften uiteen. Binnen enkele jaren zouden de gevolgen van deze proef de aardbodem doen dreunen!

HOE WERKT DE ELEKTRONENMICROSCOOP?

Met de gewone, van lenzen voorziene microscoop zijn geen sterkere vergrotingen dan van 2000 maal mogelijk omdat, als we nog verder willen gaan, de lichtgolfjes om de uiterst kleine voorwerpjes, die we willen vergroten, heenspoelen. Maar elektronen zijn 100 miljoen maal zo kleln als lichtgolfjes en door in plaats van lichtstralen elektronenstralen te gebruiken, kan men tot vergrotingen van meer dan 100.000 maal komen. In de elektronenmicroscoop....
Wat doet een microscoop? Nauwe lichtbundels worden door glazen lenzen

uitgespreid tot wijdere, waardoor we sterk vergrote beelden krijgen. Ongeveer hetzelfde gebeurt in een elektronenmicroscoop met elektronen, die worden uitgesproeid door een gloeidraad. Door ze met een hoge elektrische spanning aan te trekken, krijgt men bundels snel voortbewegende elektronen. Zoals nu nauwe lichtbundels door glazen lenzen worden uitgespreid, zo kan men elektronenbundels door middel van magneten uitspreiden, dus verbreden. Hierop berust nu de elektronenmicroscoop.
In een luchtledige glazen buis richt men de bundels elektronen op de voorwerpjes, die men wil vergroten. De elektronen worden daardoor gedeeltelijk onderschept en gedeeltelijk doorgelaten. De doorgelaten bundels worden door magneten verscheidene malen uitgespreid en botsen tenslotte tegen een scherm, bedekt met een stof, die meer of minder licht geeft naarmate er meer of minder elektronen tegenaan botsen — precies zoals bij een beeldscherm van de televisie. Op het scherm ontstaat dan in zeer sterke vergroting — tot meer dan honderdduizend maal — een beeld van de bestraalde voorwerpjes. Met elektronenmicroscopen heeft men al heel gevaarlijke ziekteverwekkers opgespoord en zo dragen deze instrumenten er toe bij het menselijk leven gezonder, langer en gelukkiger te maken!

HET VERKEER IN HET JAAR 2000

Het jaar 2000.... hoe zal onze wereld er dan uitzien. Steden van staal, glas en plastic? Massaal personenvervoer met helikopterbussen en razend snelle ondergrondse treinen? Trottoirs met ingebouwde bewegende transportbanden, zodat je niet hoeft te lopen? Elektrische scooters, die wellicht ook de lucht in kunnen? Auto's, die ook kunnen vliegen? Enorme atoomvliegtuigen, plaats biedend aan honderden passagiers, voor het verkeer over lange afstanden? Goederentransport via tientallen kilometers lange transportbanden en — als het om vloeistoffen gaat — door pijpleidingen? Een regelmatig verkeer door middel van raketten naar de maan en de dichtstbijzijnde planeten?
's Nachts kunstmatig licht van kunstmanen? Zaken doen en vergaderingen houden door middel van telefoontelevisie?
En mobilofoons, radiotelefoons, die je in je zak kunt steken? Vakantieuitstapjes naar de bergen op de maan....? We weten het niet, maar als je tegen de vijftig loopt, dan weet je het zeker!

TOM POES EN DE GRIFGULDERS

DE SMART VAN DE GRIJSAARD WAS ZO HARTVERSCHEURREND, DAT HEER BOMMEL WEER SNEL TOT ZICHZELF KWAM
... TE STERVEN AAN EEN GEBROKEN HART!
HO HO. NIET ZO HAASTIG, Z-ZO HEB IK HET NIET BEDOELD! HEUS, UW GASTVRIJHEID IS... EH... BOVEN ALLE LOF! EH ... MAG IK U DIT AANBIEDEN ALS BLIJK VAN WAARDERING?
WAT ZIJN DIT VOOR FRAAI GEKLEURDE BILJETJES?
DAT IS GELD, BESTE VRIEND! HET SPEELT GEEN ROL, MAAR JE KUNT HET OMRUILEN VOOR ALLERLEI MOOIE EN PRETTIGE DINGEN
GELUKKIG, DE HOOGVERHEVENE IS NIET LANGER BOOS. MAG IK U EEN PIJP TABAK AANBIEDEN?
WEL... EEN PIJPJE NA HET ETEN SMAAKT ALTIJD WEL
EEN PIJPJE...? NU, HET WAS HEUS WEL EEN PIJP! OM HEM TE BEDIENEN MOEST HEER BOMMEL PLAATS NEMEN OP EEN VERHOOGDE ZETEL
VULT DE BEKER MET GEURIGE, GEDROOGDE ANDIJVIE, MET BRANDNETELS EN BILZENKRUID! DAARNA STEVIG AANSTAMPEN!
ZO... NU NOG EEN VLAMMETJE
EN WAT ZOU DE DOORLUCHTIGE DENKEN VAN EEN STUKJE MUZIEK?

HÈ JA . . .
HIK . . . GEZELLIG . . . HIK !

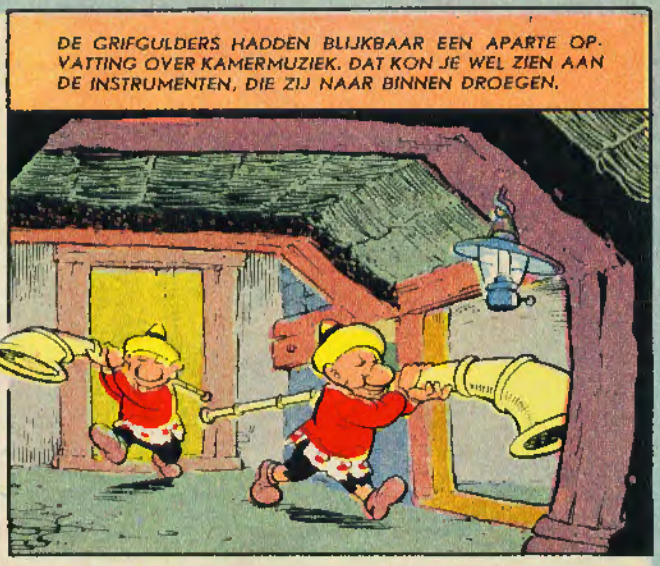
DE GRIFGULDERS HADDEN BLIJKBAAR EEN APARTE OPVATTING OVER KAMERMUZIEK. DAT KON JE WEL ZIEN AAN DE INSTRUMENTEN, DIE ZIJ NAAR BINNEN DROEGEN.

WELNU KINDERKENS, IK ZAL DE MAAT SLAAN. ZIJT GE ALLEN KLAAR ?
NEE GROPA, ONZE BROEDER IS NOG BEZIG MET ZIJN VOORBEREIDINGEN.

DEZE VOORBEREIDINGEN BLEKEN TE BESTAAN UIT HET VERWIJDEREN VAN EEN RAAM EN HET GEDEELTELIJK SLOPEN VAN DE BUITENMUUR.

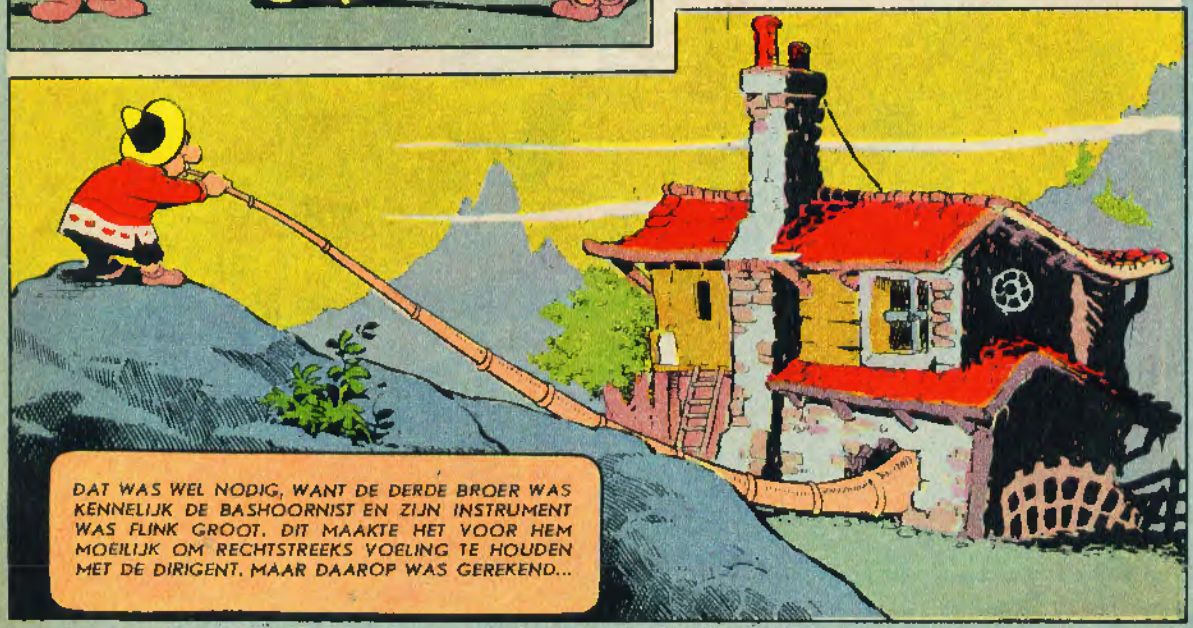
DAT WAS WEL NODIG, WANT DE DERDE BROER WAS KENNELIJK DE BASHOORNIST EN ZIJN INSTRUMENT WAS FLINK GROOT. DIT MAAKTE HET VOOR HEM MOEILIJK OM RECHTSTREEKS VOELING TE HOUDEN MET DE DIRIGENT. MAAR DAAROP WAS GEREKEND...

© 1960 | Marten Toonder | Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

DE MUZIEK MAAKTE DE WOORDEN VAN GROPA EN TOM POES EEN BEETJE ONVERSTAANBAAR. DAAROM ZULLEN WE ZE HIERONDER HERHALEN. GROPA: „DEZE MARS HEB IK ZELF GECOMPONEERD. HOE VINDT GE HEM?" TOM POES: „WAT ZEGT U? IK KAN U NIET VERSTAAN." GROPA: „IK VERSTA U NIET. SPREEK EEN BEETJE LUIDER."

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-C. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 fr.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1960 Walt Disney Productions.